

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Božja iznenađenja

Dom za djevojčice
Naša Gospa od Milosrđa

Vjera i bogatstvo

Apostolat molitve za siječanj

Pomolimo se da nam molitva uz riječ Božju bude hrana za život i izvor nade u našim zajednicama, pomažući nam izgraditi Crkvu koja će biti bratska i misionarska.

Sadržaj

Uvodnik	Vratiti se drugim putem	3
U središtu	Poruka pape Lava XIV. za 59. svjetski dan mira.....	4
Iz života naših misionara	Božja iznenađenja	8
	Dom za djevojčice <i>Naša Gospa od Milosrđa</i>	9
	Vjera i bogatstvo	13
Intervju	Intervju s vlč. Markom Jukićem	14
Apostolat molitve	Nakana apostolata molitve za siječanj	16
Aktualnosti	Kap vina za kap vode.....	17
	Suosjećajnost – bitna karika odrastanja.....	17
	Humanitarna prodajna izložba	17
	Izložba i advent uz oca Gabrića	18
	Milosrdna ljubav osvaja svijet	18
	Podsjetnik za 2026. godinu	18
Životni put jednog misionara	Misli na Novu godinu 1943.....	19
	Problemi nakon poplave	19
In memoriam	Mons. Juraj Jerneiće.....	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 00385/1/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Žiro račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR632360001101542876
 SWIFT CODE: ZABAHR2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Vratiti se drugim putem

Na početku nove godine često se osvrćemo na ono što je iza nas: susrete, događaje, slavlja i trenutke radosti. U svemu tome lako je zadržati se samo na lijepim uspomenama. No kršćanstvo nas uvijek poziva na korak dalje – na promjenu srca i života. Godina koju smo živjeli kao Jubilej nade ne smije ostati samo niz lijepih događaja i oduševljavajućih hodočašća, nego mora uroditi konkretnim plodovima u našem svakodnevnom življenju vjere.

Trojica kraljeva s Istoka također su hodočastili s nadom. Slijedeći zvijezdu, došli su u Betlehem, prepoznali Božji znak i susreli Dijete – Isusa. Taj susret nije ostao samo snažno iskustvo oduševljenja. Evanđelje nam kaže da su se vratili kući drugim putem. Otišli su promijenjeni. Susret s Isusom uvijek mora mijenjati smjer, način gledanja i življenja.

I mi smo u protekloj godini, u molitvi, zajedništvu i djelima ljubavi prepoznavali Božje znakove. Iskusili smo njegovu blizinu i dobrotu. No na početku nove godine trebamo se iskreno zapitati jesu li nas ta iskustva doista promijenila. Nadalje, vraćamo li se i mi drugim putem – putem većeg povjerenja u Boga, osjetljivijeg srca za bližnje i preuzimanja odgovornosti za one koji nas trebaju...

Djelo svetog djetinjstva, koje slavimo upravo na svetkovinu Triju kraljeva, snažno nas na to podsjeća. Ono od najranijih godina uči djecu prepoznavati Božje znakove u svakodnevici i živjeti svoju vjeru na konkretan način. Molitvom, odricanjem i dobrim djelima djeca postaju mali misionari, koji ne misle samo na sebe, nego svojim darom pomažu vršnjacima u misijskim krajevima. Tako već od djetinjstva uče da vjera postaje živa onda kad se dijeli.

Na početku nove godine pozvani smo da i mi ono što smo primili pretvorimo u plodove: u redovitiju molitvu za djecu i obitelji u misijama, u spremnost na mala odricanja, da bismo mogli konkretno pomoći, u otvorene oči i ruke za potrebe onih koji žive u siromaštvu, bolesti ili bez nade. Misijsko poslanje Crkve ne započinje negdje daleko, nego u srcu koje je susrelo Krista i ne želi taj susret zadržati samo za sebe.

Neka nas Isus, kojega su kraljevi pronašli i kojem su se poklonili, i u novoj godini vodi – da se, poput njih, uvijek iznova vraćamo „drugim putem“: putem vjere koja se pretvara u djela, ljubavi koja se daruje i nade koja se dijeli. Tako ćemo postati svjetlo drugima i svjedoci evanđelja, da svi upoznaju Isusa – najveće blago koje mijenja život.

PORUKA PAPE LAVA XIV. ZA 59. SVJETSKI DAN MIRA (1. SIJEČNJA 2026.)

Mir svima vama! Prema razoružanom i razoružavajućem miru

„Mir s tobom!”

Taj drevni pozdrav, koji je i danas svakodnevno u mnogim kulturama, u uskrsoj je večeri dobio novu snagu na usnama uskrsloga Isusa. „Mir vama“ (Iv 20, 19. 21) njegova je riječ koja ne samo da želi, nego i ostvaruje konačnu promjenu u onome tko ju prihvati, a time i u cijeloj stvarnosti. Zbog toga nasljednici apostola svakodnevno po cijelom svijetu daju glas najtišoj revoluciji: „Mir s vama!” Još od večeri kad sam izabran za službu rimskog biskupa, želio sam svoj pozdrav uvrstiti u taj zborni navještaj. I želim to ponovno naglasiti: to je mir uskrsloga Krista – mir koji je razoružan i koji razoružava, ponizan i postojan. On dolazi od Boga, Boga koji nas sve ljubi bezuvjetno.

Mir uskrsloga Krista

Onaj koji je pobijedio smrt i srušio zidove razdvajanja među ljudi-

ma (usp. Ef 2, 14) jest Dobri Pastir, koji polaže život za svoje stado i ima mnogo ovaca izvan tora (usp. Iv 10, 11. 16): Krist, naš mir. Njegova prisutnost, njegov dar i njegova pobjeda odražavaju se u postojanosti mnogih svjedoka, po kojima se Božje djelo nastavlja u svijetu, postajući čak vidljivije i svjetlije u tami vremena.

Suprotnost između tame i svjetla nije samo biblijska slika kojom se opisuje porođaj iz kojeg se rađa nov svijet; to je iskustvo koje prolazi kroz nas i potresa nas u odnosu na kušnje s kojima se susrećemo, u povijesnim okolnostima u kojima živimo. Vidjeti svjetlo i vjerovati mu neophodno je da ne bismo potonuli u tamu. To je zahtjev koji su Isusovi učenici i učenice pozvani živjeti na jedinstven i povlašten način, ali koji se mnogim putevima može probiti do srca svakoga ljudskog bića. Mir postoji, želi prebivati u nama; ima blagu snagu rasvjetljavanja i proširivanja razuma,

odupire se nasilju i pobjeđuje ga. Mir ima dah vječnosti: dok se zlu viče: „Dosta!“, miru se šapuće: „Zauvijek.“ U taj nas je obzor uveo Uskrsli. U tom naslućivanju žive mirotvorke i mirotvorci, koji, u drami onoga što je papa Franjo nazvao „trećim svjetskim ratom u dijelovima“, još uvijek odolijevaju zarazi tame, poput stražara u noći.

Suprotno tomu, moguće je – na žalost – zaboraviti svjetlo; tad se gubi osjećaj za stvarnost, prepuštajući se djelomičnu i iskrivljenu prikazu svijeta, obilježenu tamom i strahom. Danas nije malo onih koji takve beznadne riječi, slijepe za ljepotu drugoga i zaboravne prema Božjoj milosti, koja uvijek djeluje u ljudskim srcima, premda ranjenima grijehom, nazivaju realističnima. Sveti Augustin poticao je kršćane da ispletu neraskidivo prijateljstvo s mirom da bi, čuvajući ga u dubini svoga duha, mogli svuda oko sebe zračiti njegovo-

vu svjetlosnu toplinu. Obraćajući se svojoj zajednici, pisao je: „Ako želite druge privući miru, imajte ga vi prvi; budite najprije vi čvrsti u miru. Da biste druge zapalili, morate imati upaljeno svjetlo u sebi.“

Bilo da nam je darovana vjera, bilo da nam se čini da ju nemamo, draga braćo i sestre, otvorimo se miru! Primimo ga i prepoznamo, umjesto da ga smatramo dalekim i nemogućim. Prije negoli je cilj, mir je prisutnost i put. Premda je osporavan i u nama i izvan nas, poput malog plamena kojemu prijete oluja, čuvajmo ga, ne zaboravljajući ime na i priče onih koji su nam o njemu svjedočili. On je načelo koje usmjerava i određuje naše odluke. Čak i ondje gdje su ostale samo ruševine i gdje se očaj čini neizbježnim, upravo danas nalazimo one koji nisu zaboravili mir. Kao što je uskrsne večeri Isus ušao na mjesto gdje su bili učenici, prestrašeni i obeshrabreni, tako mir uskrsloga Krista i dalje prolazi kroz vrata i preprijeke glasovima i licima njegovih svjedoka. To je dar koji omogućuje da se ne zaboravi dobro, da se prepozna pobjednik, da se ponovno i zajedno izabere.

Razoružan mir

Malo prije nego što je bio uhićen, u trenutku duboke prisnosti, Isus je rekao onima koji su bili s njime: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ne dajem vam ga kao što ga svijet daje.“ I odmah je dodao: „Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši!“ (Iv 14, 27) Uznemirenost i strah svakako su se mogli odnositi na nasilje koje će se uskoro obrušiti na njega. No dublje gledano, evanđelja ne skrivaju da je učenike zbunila njegova nenasilna reakcija, put koji su svi – Petar prvi – osporavali, ali za koji je Učitelj do kraja tražio da ga slijede. Isusov put i dalje je razlog uznemirenosti i straha. A on s odlučnošću ponavlja onima koji bi ga htjeli braniti: „Djeneri mač u korice.“ (Iv 18, 11; usp. Mt 26, 52.) Mir je uskrsloga Isusa razoružan, jer je i njegova borba bila razoružana, unutar točno određenih povijesnih, političkih i društvenih okolnosti. O toj novosti kršćani moraju zajedno proročki svjedočiti,

svjesni tragedija u kojima su se prečesto pokazali suučesnicima. Velika prisposoba o posljednjem sudu poziva sve kršćane da u toj svijesti djeluju milosrdno (usp. Mt 25, 31 – 46). I čineći to, uza se će pronaći braću i sestre koji su, različitim putevima, znali slušati tuđu patnju i iznutra se osloboditi prijekora nasilja.

Iako danas nije malo onih čija su srca spremna za mir, snažan osjećaj nemoći obuzima ih pred tijekom događaja, koji postaje sve neizvjesniji. Već je sveti Augustin, doista, isticao poseban paradoks: „Nije teško posjedovati mir. Teže je, najposlije, hvaliti ga. Ako ga želimo hvaliti, potrebne su nam sposobnosti koje nam možda nedostaju; tražimo prave ideje, odvajemo riječi. Ako ga pak želimo imati, on je tu, nadohvat ruke, i možemo ga posjedovati bez ikakva napora.“

Kada mir tretiramo kao dalek ideal, završavamo time da nam se ne čini skandaloznim njegovo nijekanje, pa čak ni vođenje rata radi postizanja mira. Kao da nedostaju prave ideje, odmjerene riječi, sposobnost da se kaže da je mir blizu. Ako mir nije doživljena stvarnost, koju treba čuvati i njegovati, agresivnost se širi u obiteljskome i javnom životu. U odnosu između građana i vlasti dolazi do toga da se krivnjom smatra nepripremljenost za rat, neodgovaranje na napade, neuzvratanje nasiljem. Daleko iznad načela legitimne obrane na političkoj razini ta suprotstavljena logika danas je najaktualniji podatak planetarne destabilizacije, koja svakim danom poprima sve dramatičnije i nepredvidljivije oblike. Nije slučajno da mnogi državnici ponavljaju pozive na povećanje vojnih izdataka, dok odluke koje iz njih proizlaze predstavljaju opravdanje opasnosti koju navodno predstavlja drugi. Zapravo, odvrćuća snaga moći, a osobito nuklearno odvrćuće, utjelovljuje iracionalnost odnosa među narodima, koji se ne temelji na pravu, pravednosti i povjerenju, nego na strahu i vladavini sile. „Posljedično“ – kako je već u svoje vrijeme pisao sveti Ivan XXIII. – „Ljudi žive pod morom uragana, koji bi se

svakoga časa mogao razbuktati s nezamislivom razornošću. Oružje, naime, postoji; i ako je teško povjerovati da ima ljudi spremnih preuzeti odgo-

vornost za razaranja i patnje koje bi rat prouzročio, nije isključeno da nepredvidiv i nekontroliran događaj može zapaliti iskrnu koja će pokrenuti ratni stroj.“

Tako su tijekom 2024. godine vojni izdatci na svjetskoj razini porasli za 9,4 % u odnosu na prethodnu godinu, potvrđujući neprekinut desetogodišnji trend i dosegnuvši iznos od 2718 milijarda dolara, odnosno 2,5 % svjetskog BDP-a. Štoviše, čini se da se na nove izazove želi odgovoriti ne samo golemim gospodarskim naporom ponovna naoružavanja, nego i preusmjeravanjem obrazovnih politika: umjesto kulture sjećanja, koja čuva svijest sazrele u dvadesetom stoljeću i koja ne zaboravlja milijune žrtava, promiču se komunikacijske kampanje i obrazovni programi u školama i na sveučilištima, kao i u medijima, koji šire percepciju prijetnje i prenose isključivo naoružan pojam obrane i sigurnosti.

Ipak, „tko istinski ljubi mir, ljubi i neprijatelje mira“. Tako je sveti Augustin preporučivao da se ne ruše mostovi i da se ne ustraje u registru prijekora, nego da se izabere put slušanja, kao i, koliko je moguće, susreta s razlozima drugih. Prije šezdeset godina završio je Drugi vatikanski koncil, sa sviješću o žurnosti dijaloga između Crkve i suvremenog svijeta. Poglavito je konstitucija *Gaudium et spes* skrenula pozornost na razvoj ratovanja: „Posebna opasnost suvremenog rata sastoji se u tome što on gotovo pruža prigodu onima koji posjeduju najmodernije znanstveno oružje da počine takve zločine i da, nekom neumoljivom povezanošću, gurne ljudsku volju prema najstrašnijim odluka-

ma. Kako se to ubuduće nikada više ne bi dogodilo, biskupi cijeloga svijeta, sada okupljeni, zaklinju sve, a osobito državne poglavare i vrhovne vojne zapovjednike, da neprestano imaju pred očima, pred Bogom i pred čitavim čovječanstvom golemu težinu svoje odgovornosti.“

Potvrđujući poziv koncilskih otaca i cijeneći put dijaloga kao najučinkovitiji na svakoj razini, uvidamo da su daljnji tehnološki napredak i vojna primjena umjetnih inteligencija radikalizirali tražičnost oružanih sukoba. Čak se nazire proces smanjenja odgovornosti političkih i vojnih vođa, zbog sve većeg „prepuštanja“ strojevima odluka koje se tiču života i smrti ljudskih osoba. To je bez presedana razorna spirala za pravni i filozofski humanizam, na kojem počiva i kojim se čuva svaka civilizacija. Potrebno je razotkriti goleme koncentracije privatnih gospodarskih i financijskih interesa koje guraju države u tom smjeru, ali to nije dovoljno ako se istodobno ne potiče buđenje savjesti i kritičkog mišljenja. Enciklika *Fratelli tutti* predstavlja svetog Franju Asiškoga kao primjer takva buđenja: „U tom svijetu, prepunu stražarskih kula i obrambenih zidina, gradovi su proživljavali krvave ratove između moćnih obitelji, dok su se osiromašena predgrađa, u kojima je carevala bijeda, sve više širila. Ondje je Franjo u sebe primio istinski mir, oslobodio se svih želja za vladanjem nad drugima, postao jedan od onih posljednjih i nastojao živjeti u skladu sa svima.“ To je povijest koja želi nastaviti živjeti u nama i koja zahtijeva da ujedinito napore da bismo jedni s drugima pridonijeli razoružavajućem miru, miru koji se rađa iz otvorenosti i evandeoske poniznosti.

Razoružavajući mir

Dobrota je razoružavajuća. Možda je upravo zbog toga Bog postao dijete. Misterij utjelovljenja, koji doseže svoj najekstremniji stupanj poniznosti u silasku u podzemni svijet, počinje u utrobi mlade majke i očituje se u jaslama u Betlehemu. „Mir na zemlji“, pjevaju anđeli, najavljujući prisutnost Boga bez obrane, od kojeg čovječanstvo može otkriti da je voljeno jedino ako se o njemu brine (usp. Lk 2, 13 – 14). Ništa nas ne mijenja kao što nas

mijenja dijete. I možda je upravo misao na našu djecu, na djecu i na sve koji su krhki poput njih, ono što nam probada srce (usp. Dj 2, 37). O tome je moj cijenjeni pret hodnik pisao da „ljudska krhkost ima moć učiniti nas jasnijima prema onome što traje i onome što prolazi, prema onome što život daje i onome što ubija. Možda je to upravo zbog toga što tako često nastojimo negirati granice i izbjegavati krhke i ranjene osobe, jer one imaju moć dovesti u pitanje smjer koji smo izabrali, kao pojedinci i kao zajednica.“

Ivan XXIII. prvi je uveo perspektivu cjelovitoga razoružanja, koje se može ostvariti samo obnavljanjem srca i uma. Tako je pisao u *Pacem in terris*: „Treba priznati da je obustava naoružavanja u ratne svrhe, stvarno smanjenje oružja, a još više njegovo uklanjanje gotovo nemoguće ako se istovremeno ne provodi cjelovito razoružanje; tj. ako se ne demontiraju i duhovi, iskreno se trudeći razbiti u njima psihozu rata: što zauzvrat znači da se načelo mira, koje se temelji na ravnoteži naoružavanja, zamijeni principom da se pravi mir može graditi jedino u uzajamnu povjerenju. Smatramo da je to cilj koji se može ostvariti. Budući da ga se traži ispravna razuma, on je vrlo poželjan i od najveće koristi.“

To je temeljna služba koju religije trebaju pružiti patničkomu čovječanstvu, nadgledajući sve veći pokušaj pretvaranja čak i misli i riječi u oružje. Velike duhovne tradicije, kao i ispravno korištenje razuma, pomažu nam da prijedemo granice krvi ili etničke pripadnosti, ponad onih bratstava koja prepoznaju samo slične i odbacuju različite. Danas vidimo da to nije samo po sebi razumljivo. Nažalost, sve je češće u suvremenom okruženju povlačenje riječi vjere u političku borbu, blagoslivljanje nacionalizma i religijsko opravdavanje nasilja i oružane borbe. Vjernici moraju aktivno opovrgnuti, prije svega životom, te oblike blasfemije, koji zamračuju sveto ime Božje. Stoga, uz djelovanje, više nego

ikada potrebno je njegovanje molitve, duhovnosti, ekumenskoga i međureligijskog dijaloga, kao puteva mira i jezika susreta među tradicijama i kulturama. U cijelom svijetu poželjno je da „svaka zajednica postane «dom mira», gdje se uči kako neutralizirati neprijateljstvo dijalogom, gdje se prakticira pravda i čuva oprost“. Danas, više nego ikada, potrebno je pokazati da mir nije utopija, pozornom i plodotvor nom pastoralnom kreativnošću.

S druge strane, to ne smije odvlačiti pozornost od važnosti političke dimenzije. Svi koji su pozvani na javne odgovornosti u najvišim i najkvalificiranijim tijelima neka „duboko razmotre problem mirna usklađivanja odnosa među političkim zajednicama na svjetskoj razini, usklađivanja koje se temelji na uzajamnu povjerenju, iskrenosti u pregovorima, vjerodostojnosti prema preuzetim obvezama. Neka istraže problem dok ne utvrde točku od koje je moguće započeti put prema poštenim, trajnim i plodonosnim sporazumima.“ To je razoružavajući put diplomacije, posredovanja i međunarodnog prava; nažalost, često opovrgnut sve učestalijim kršenjem teško postignutih sporazuma, u kontekstu koji ne zahtijeva delegitimizaciju, nego zahtijeva jačanje nadnacionalnih institucija.

Danas su pravda i ljudsko dostojanstvo više nego ikada izloženi neravnotežama moći među jačima. Kako živjeti u vremenu destabilizacije i sukoba, oslobađajući se zla? Potrebno je motivirati i podržavati svaku duhovnu, kulturnu i političku inicijativu koja održava nadu, suprotstavljajući se širenju „fatalističkih stajališta, kao da su dinamike u tijeku proizvod anonimnih, impersonalnih sila i struktura, neovisnih o ljudskoj volji“. Ako je „najbolji način da se dominira i napreduje bez granica sisanje gubitka nade i izazivanje stalna nepovjerenja, premda prikriveno obranom određenih vrijednosti“, takvoj strategiji treba suprotstaviti razvoj svjesnih građanskih društava, oblika odgovorna udruživanja, iskustava nenasilna sudjelovanja

i prakse uspostavljanja pravde na svim razinama. Već je Lav XIII. jasno istaknuo u enciklici *Rerum novarum*: „Osjećaj vlastite slabosti tjera čovjeka da želi udružiti svoj rad s tuđim. Pismo kaže: Bolje je biti dvoje nego jedan; jer dvojica imaju veću korist u svom radu. Ako jedan padne, drugi ga podupire. Neka je tko je sam, ako pad-

ne, bez ruke koja bi ga podignula. (Prop 4, 9 – 10. I drugdje: brat koji pomaže bratu sličan je utvrđenom gradu (Mudr 18, 19).“

Neka ovo bude plod Jubileja nade, koji je potaknuo milijune ljudi da se ponovno otkriju kao hodočasnici i započnu u sebi ono razoružanje srca, uma i života na koje Bog ne će oklijevati odgovoriti

ispunjavajući svoja obećanja: „On će biti sudac narodima, mnogim će suditi plemenima, koji će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Ne će više narod dizat mača protiv naroda nit se više učiti ratovanju. Hajde, dome Jakovljevi, u Gospodnjoj hodimo svjetlosti!“ (Iz 2, 4 – 5)

Iz Vatikana, 8. prosinca 2025.
LAV XIV.

Dijecezanski ravnatelj Papinskih misijskih djela Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije Pero Miličević iznio je svoje osobno ratno iskustvo u sklopu predstavljanja poruke pape Lava XIV. za 59. svjetski dan mira u Tiskovnom uredu Svete stolice u Vatikanu 18. prosinca.

Pero Miličević, koji je za svećenika zaređen 2012., prošle je godine na Susretu u Riminiju svjedočio o vlastitom ratnom iskustvu i oprost. Kao sedmogodišnjak izgubio je osmero članova obitelji te je proveo sedam mjeseci zatočeništva u logoru.

DIJELOVI SVJEDOČANSTVA VLČ. PERE MILIČEVIĆA

Toga su dana ubili 39 osoba. „Sjećam se toga dana. Igrao sam se pokraj kuće s bratom blizancem Marinkom i starijim bratom Antom. Igru je prekinuo rafal pucnjeva. Metci su letjeli iznad naših glava. Kada su to primijetile majka i sestra, odvele su nas u kuću kako bi nas spasile od smrti. Moj otac Andrija u tom trenutku nije bio kod kuće; otišao je pomagati teti u poljskim radovima i ondje je toga dana ubijen, a imao je samo 45 godina“, istaknuo je te dodao da je njegova majka s 44 godine ostala udovica s devetero djece, od kojih je sedmero bilo maloljetno.

„Toga je dana poginula i sestra moje majke, teta Pava. Bila je spaljena u svojoj kući nakon što je ubijena na kućnom pragu. Poginula su i trojica sinova druge majčine sestre, tete Kate: Pero, Ivica i Jure Soldo. Ivica je bio u braku svega jedanaest dana, a Jure je imao dvadeset i jednu godinu. Kada se ubije jedno dijete, to je strašna bol; a zamislite bol majke koja izgubi trojicu sinova. Ne znam kako joj se srce nije slomilo od tuge. Treća sestra moje majke, Anica, preživjela je skrivajući se u planini. Toga su dana ubijeni i Ruža, rođakinja moje majke, te moj rođak Slavko. Činilo se kao da se svo zlo ovoga svijeta sručilo na nas. Moram priznati da se toga nije lako prisjećati“, rekao je vlč. Miličević.

Istoga su dana njegovu majku i maloljetnu djeću odveli u logor nazvan Muzej Jablanica, zajedno s tristotinjak hrvatskih katolika. Ondje su kao

zarobljenici proveli sedam mjeseci.

„Tijekom zatočeništva trebalo je ču-

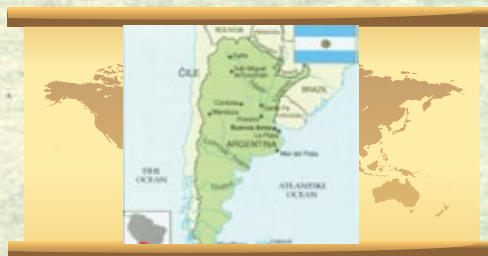
vati mir u srcu i ne razmišljati o osveti. No, kako podsjeća Sveti Otac u svojoj poruci, citirajući sv. Augustina, potrebno je sklopiti neraskidivo prijateljstvo s mirom – s onim koji je naš mir. U logoru, u trenutcima unutaršnjeg nemira, održavala nas je svakodnevna molitva *Krunice*, koju nas je majka naučila. Davala nam je nadu. Kada smo zarobljeni, nismo znali da je naš otac toga dana ubijen; saznali smo to tek mjesecima kasnije.“

„Zlo se pobjeđuje dobrim i oprostom, a ne osvetom i oružjem. Zato sam odlučio ispričati svoju priču, jer želim probuditi svijest o tome da se zlo pobjeđuje dobrim i oprostom, a ne osvetom i oružjem. Kako kaže Papa, dobrota razoružava; po njoj se postiže mir. Ne jamči ga gomilanje naoružanja, nego srca spremna prihvatiti mir sa sviješću da je on dar koji se dijeli. Krist donosi mir svijetu ne oružjem, nego ljubavlju, milosrđem i pravednošću. Upravo je pravednost ono što čovjek traži, a mir je ujedno plod pravde. Stoga Papa naglašava da su danas pravednost i ljudsko dostojanstvo više nego ikada izloženi neravnotežama moći između jačih i slabijih. Zato su dobrota, ljubav, diplomacija te duhovne i kulturne inicijative ono što održava živom nadu u mir. Hvala!“

ARGENTINA
– S. M. Samuela Vilenica

Božja iznenađenja

Tog je prijepodneva Mariana došla zamoliti pomoć u svezi s lijekovima. Ona i cijela njezina obitelj dobili su neku kožnu bolest i koliko god su se trudili, čistili i prali odjeću i ostale predmete, veliki crveni plikovi na koži nisu nestajali. Trajalo je to već više od tri tjedna.

Tad sam odlučila posjetiti njihovu kuću da vidim u kakvoj se situaciji nalaze i kako im možemo pomoći. Njihova je "kuća" samo mali prostor od svega nekoliko kvadratnih metara. U prostoriji gdje spavaju ona, muž i njihova petogodišnja djevojčica nema prozora, a jedini mali prozor nalazi se u kuhinji, koja je odmah pokraj. Zbog nedostatka prirodne ventilacije, čestih poplava i vrlo vlažne klime na Dock Sudu, zidovi su bili potpuno crni od vlage i plijesni.

Kad smo ušli, s veseljem mi je pokazala da su na cesti pronašli polovicu kante s bijelom bojom za zidove i da bi željeli pobožati zidove, ali imaju samo jedan mali kist, pa me upitala mogu li im pomoći. Srce mi se raširilo od radosti kad sam vidjela da ljudi, unatoč siromaštvu, ne odustaju, već pokazuju inicijativu i traže načine da poboljšaju svoje životne uvjete. Odmah sam otišla u prodavaonicu boja i lakova (prodavač me malo čudno gledao, ali to je već uobičajeno), kupila

potreban pribor i još malo boje, pa se vratila obitelji.

Još uvijek nisam razumjela zašto im ta kožna bolest ne prolazi, iako smo im nabavili sve potrebne lijekove i kreme. „Dodi vidjeti kako nam izgleda krevet!“ pozvala me Mariana. U sobici s crnim zidovima stajao je samo jedan bračni krevet i mali ormarić – više ništa nije moglo stati. Prije nekoliko mjeseci doniran im je velik madrac, koji smo im tada poklonili. U mojoj glavi madrac traje „čitavi život“. Barem sam tako mislila.

Kad sam ušla, već su vadili stvari da mogu početi bojati zidove. Tad sam napokon shvatila! Madrac je bio potpuno crn od vlage i upravo je to bio uzrok njihove kožne bolesti. Marianin muž zamolio me da mu pomognem izvući madrac na dvorište. Nisam baš gadljiva, ali to je bilo strašno: madrac je bio ljepljiv, pljesniv, potpuno natopljen vlagom. Isto je bilo i s krevetom – pukle su letvice u sredini podnice. Rekla sam im: „Ovo ćemo iznijeti van, ali na njemu više ne ćete spavati!“ Prisjetila sam se da smo prije nekoliko dana primili donaciju – lijep bračni krevet s velikim madracem. „Idemo po

njega!“ odlučno sam rekla. Kad smo ga donijeli, brinuli smo se hoće li stati u njihovu sobicu, ali stao je točno od zida do zida. Nedostajalo je samo nekoliko vijaka da se učvrste stranice kreveta, pa sam otišla u željezariju po njih (i opet me prodavač čudno gledao – čini se da redovnice ne kupuju vijke svaki dan!).

Kad smo sve sredili, stari madrac i krevet iznijeli smo na ulicu da bismo ih kasnije bacili. No nismo ni koraka napravili, a već su nam prišla dvojica beskućnika koji su boravili u blizini i upitali što ćemo s tim starim madracem. „Pa bacit ćemo ga!“ odgovorila sam. „Ne, ne! Mi ćemo ga uzeti. Nemamo na čemu spavati, bit će nam dobar.“ O, Bože! Ono što se komu čini kao smeće i neupotrebljivo, za drugoga može biti blagoslov i pomoć.

Nekoliko dana kasnije vratila sam se posjetiti Marijanu i njezinu obitelj. Zidovi su bili lijepo pobožani u bijelo, krevet složen i uredan. Pravi užitek za oči i dušu! A što je najvažnije, velike crvene mrlje na njihovoj koži počele su se povlačiti i sušiti. Sada još samo tražimo električara koji bi im uredio instalacije, jer po kući vise kablovi, povezani komadima ljepljivih vrpce.

Ali Micaela, sva vedra i puna vjere, reče mi: „Sutra je sv. Ekspedit, pomoćnik u teškim situacijama. Idemo na misu u svetište posvećeno njemu.“ „Dobro“, rekla sam joj, „moli ga da vam providi krevet!“

Bila je to subota, oko četiri poslijepodne – vrijeme sieste. Svi spavaju, ulice su prazne, ni pasa nema, nikomu se ne smeta, osim ako... Nazvala me iznenada jedna gospođa, naša dobročiniteljica: „Slušaj, moj je sin odlučio promijeniti krevet i to će učiniti sada. Zanima li te ili ćemo ga iznijeti na ulicu?“ „A koliko je velik taj krevet?“ pitala sam. „Bračni krevet s madracem.“ O Bože, kako me ne bi zanimalo! „Ali ako ga hoćeš uzeti, moraš odmah naći auto i doći po njega!“

Auto! Moj mozak radio je punom brzinom. Običan automobil ne može prevesti bračni krevet, pogotovo bez krovnih nosača. I tad sam se sjetila! Samo da se javi, jer bilo je vrijeme sieste, kad se nikoga ne zove. „Dobar dan, gospodine Charli, jeste li možda kod kuće? Trebala bih prevesti jedan krevet.“ Po glasu sam čula da sam ga probudila, ali odgovorio je: „Evo me, stižem za pet minuta.“

Nazvala sam Micaelu: „Slušaj, upravo su mi donirali bračni krevet. Izvadite onaj stari i uskoro vam donosimo novi!“ Možete si samo zamisliti njezino iznenađenje!

Charli je ubrzo stigao. Ima veliko terensko vozilo, s metalnim krovnim nosačima. Otišli smo po krevet, stavili ga na krov auta i dovezli ga pred njihovu garažu. Micaela i muž stajali su ispred kuće, u suzama od radosti i nevjerice. Kroza suze je rekla: „Znala sam da će mi sv. Ekspedit pomoći!“ Moram priznati da sam ja bila pomalo nevjerna. Ali Isus bi rekao: „Ženo, velika je vjera tvoja!“

Hvala vam, dragi dobročinitelji, što nas molitvom pratite, što duhovno i materijalno pomažete našem djelovanju! A mi sestre milosrdnice u našoj maloj kapeli na Dock Sudu, na periferiji Buenos Airesa, svakodnevno molimo za vas i za sve vaše nakane.

Srdačan pozdrav u Kristu!

U posljednje vrijeme bavimo se krevetima! Jedan sam, u odličnu stanju, čak pronašla i na cesti. Kad su me sestre iz zajednice pitale što sam s njime učinila, rekla sam: „Pa što bih drugo? Potražila sam pomoć i donijela ga u Kućicu sv. Vinka! Nekomu će dobro doći.“

I dok sam mislila da je s tim krevetima konačno kraj, Gospodin je u svojoj providnosti pripremao novo iznenađenje.

Micaela je pedesetogodišnja gospođa kojoj je prošle godine izgorela kuća. Otada njezina obitelj živi u jednoj garaži koju su preuredili u skroman stambeni prostor. No nisu izgubili samo kuću. Micaeli se ozbiljno pogoršalo i zdravstveno stanje. Ostala je poluslijepa, uz mnoge druge zdravstvene probleme.

Tog sam jutra otišla u posjet njihovoj kući. O Bože, koliko bijede oko nas! Ona i muž spavaju na nečemu što se nekada zvalo bračni krevet. Drvo je u sredini puklo, pa je izgledao kao veliko, udubljeno jaje. To je bilo sve što su imali. A budući da smo prethodni krevet već dali Mariani i njezinoj obitelji, nismo imali nijedan koji bismo mogli njima ponuditi.

PERU
– S. M. Juliana Beretić

Dom za djevojčice Naša Gospa od Milosrđa

„Gospodine, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne zapusti.“ (Ps 138, 8) U tom se svetopisamskom retku zreali nastanak i opstanak Doma za djevojčice „Naša Gospa od Milosrđa“ u Puente Piedri, na sjeveru Lime, u Peruu.

Mnoga su djela u povijesti Crkve nastala iz tihe molitve Bogu predanih duša, iz njihova suosjećanja s ljudskom patnjom i iz povjerenja u Božju providnost. A kad se ljudska nemoć pred zlom susretne s Božjom providnošću, rađaju se mjesta nade i ljubavi prema najviše ugroženima. Tako je taj dom tijekom desetljeća postao znak Božje blizine djevojčicama koje su ostale bez roditeljskoga doma, zaštite i sigurnosti. Usred pustinje, u krajnjoj oskudici, niknulo je djelo koje Bog nije zapustio ni napustio, jer je to djelo njegovih ruku, ruku koje su uvijek ispružene na zagrljaj i zaštitu svakog stvorenja.

Kao misionarka u samostanu Kćeri milosrđa u Puente Piedri, u kojem djelujem od kolovoza 2025., želim vam opisati djelić života i poslanja koje ovdje živimo među djevojčicama i obiteljima koje su nam povjerene. Dok ovo pišem, osjećam veliku zahvalnost jer se misionarski poziv koji je u meni dozrijevao godinama danas ostvaruje upravo ovdje, među malenima.

Poziv na misije u mojem je srcu počeo tiho dozrijevati već mojim ulaskom u družbu Kćeri milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje 2004. godine. Otpočetka sam osjećala da moje služenje Bogu i bližnjemu ne će biti samo u Hrvatskoj, nego i ondje kamo me naša međunarodna družba

pošalje, pa tako i u dalekim zemljama. Taj se osjećaj još više produbio tijekom mog boravka i studija u Rimu, gdje sam kao studentica u matičnoj kući uređivala kronike nakon aktualnih pohoda vrhovne predstojnice. Tad sam upoznala život i djelovanje mnogih naših zajednica u misijskim krajevima. U župama sam u Hrvatskoj s djecom rado pripremala misijske igrokaze, govorila im o misionarima i misijama te sudjelovala u prikupljanju pomoći za naše misije u Peru i na Kubi.

Želju za odlaskom u misije izrazila sam više puta u molbama vrhovnoj predstojnici. Danas, dok živim svoje poslanje u Peru, osjećam da se taj dugogodišnji poziv doista ostvaruje i ucjepljuje u ono što su naše sestre odavna otpočele i u tome ustrajavale, nošene neumornim povjerenjem u Boga, koji ostaje vjeran svojim obećanjima i koji, po rukama svojih službenika i dobročinitelja, nastavlja izlijevati svoje milosrđe na najranjivije.

Osnutak doma i njegov rad

Dom je nastao oko 1959. godine, kad se skupina djevojaka, sestara franjevačkih trećoredica, osjetljivih na patnju brojnih napuštenih i nezaštićenih djevojčica, organizirala da bi okupila djevojčice koje su bile u najvećoj potrebi. Njihova je želja bila zbrinuti one koje

su bile bez doma i lutale ulicama prosci milostinju, osigurati im smještaj, hranu i školovanje, da budu sigurne i zaštićene. Zauzele su dio općinskoga pješčanog zemljišta u okrugu Puente Piedra, na sjeveru Lime. Kad su se počele ondje smještati, bila je obaviještena mjesna uprava i intervenirala je policija, koja je stigla s više vozila. Bili su posve zbunjeni kad su ondje zatekli tri redovnice sa stotinjak djevojčica iz najsiriromašnijih dijelova Lime. Vlasti, predvođene gradonačelnicom Juanom Falcón, ne samo da su dopustile redovnicama da ostanu na tome surovom i nepristupačnom terenu, da bi ondje podigle zamišljeno sklonište, današnji dom za djevojčice i školu, nego su im pomogle prostirkama i drugim potrepštinama. Ubrzo su se pridružile kulturne, novinske i druge ustanove, koje su pomogle u gradnji skloništa. Dom za djevojčice „Naša Gospa od Milosrđa“ službeno je otvoren 2. veljače 1960., a osnovao ga je mjesni župnik o. Albert Lanate, član Družbe Presvetog Srca Isusova i Marijina. U travnju 1961. godine odlukom vlasti otvorena je škola s prva tri razreda osnovne škole za djevojčice. No malo potom, iz nepoznatih razloga, redovnice koje su započele to zahtjevno djelo milo-

srđa, napuštaju ga, vjerojatno zbog velikih poteškoća u vođenju ustanove, jer su potrebe bile puno veće nego što su to one pretpostavile. Otišle su potajno noću, a kad su se djevojčice ujutro probudile, vidjele su da su same, ostavljene. Učiteljice koje su predavale u školi, a dolazile su iz Puente Piedre, zajedno sa župnikom, organizirale su se te su se smjenjivale noću da bi čuvalе djevojčice, pripremale obroke i brinule se za njihove osnovne potrebe. U međuvremenu je župnik, zajedno sa svojim suradnicima sve-

je prvi školski paviljon za sve razrede osnovne škole i za prvi razred srednje škole.

Budući da je u početku bilo malo učenica, sestre su izlazile u Puente Piedra i Ancón s natpisima: „Ima mjesta u srednjoj školi Doma za djevojčice.“ Međutim, danas školu pohađa gotovo tisuću učenika.

Plemeniti dobročinitelji

U prvim godinama naši su dobročinitelji bili ponajprije skromni ljudi velika srca. Vozači kamiona zaustavljali bi se na našem stajalištu i darivali nam voće, povrće i druge živežne namirnice, ono što su upravo imali. Pridružili su im se i brojni radnici, poput članova sindikata ribara iz Ancóna, sindikata radnika elektroprivrede, kao i obitelji koje su za svojih ljetovanja donosile odjeću, hranu i novčanu pomoć za najhitnije potrebe doma.

Zahvaljujući velikodušnim darovima plemenitih dobročinitelja i nesebičnoj potpori raznih ustanova, danas je moguće djevojčicama pružiti cjelovit odgoj: ljudski, duhovni, psihološki i radni. U tom okruženju one razvijaju svoje sposobnosti, darove i vještine te se osposobljavaju za samostalan život. U domu trenutačno živi 70 djevojčica, u dobi od pet do 17 godina. Dolaze iz različitih krajeva Perua: iz Anda, prašume i udaljenih sela. Neke su ostale bez roditelja, neke dolaze iz obitelji pogođenih siromaštvom, nasiljem ili alkoholizmom, a neke su morale napustiti svoje zajednice jer ondje nije bilo mogućnosti školovanja. Svaka od njih nosi svoju životnu priču; nažalost, često bolnu.

Jedna od njih je Milagros, dvanaestogodišnja djevojčica iz Amazonije. Njezina majka, gluhočujica i žrtva zlostavljanja, nije se mogla skrbiti za nju. Milagros je živjela kod ujaka u drvenoj kući bez osnovnih uvjeta za život i školovanje. Od ove godine živi u našem domu, gdje dobiva ljubav, obrazovanje i psihološku podršku. Iako je u početku bila dosta povučena, danas je radosna i pokazuje veliku želju za učenjem.

ćenicima, tražio redovničku zajednicu koja bi preuzela to djelo, jer su bili svjesni da sami tako ne mogu nastaviti. Nesigurnost, nedostatak vode i struje, neograđeno zemljište i život usred pustinje potaknuli su ih na tu potragu. Djevojčice su poslije svjedočile da su tada dolazile redovnice iz raznih redovničkih zajednica i one bi se ponadale da će ostati s njima, ali bi opet ostale tužne jer se redovnice više nisu vraćale k njima. Vjerojatno su sve te redovnice uvidjele nesigurnost i izazove koje je dom nosio te su redom odustajale, a okolnosti su postajale sve teže.

U to vrijeme časne sestre družbe Kćeri milosrđa radile su u klinici u Mirafloresu, u Limi, kao i u Callau, blizu Lime. Zauzete gospode koje su pomagale u domu za djevojčice dovele su naše redovnice da upoznaju djevojčice i vide dom. Zamolile su ih da preuzmu vođenje doma. Naše su sestre odmah uvidjele da ta vrsta djelovanja u potpunosti odgovara karizmi naše družbe: pružati ljubav i milosrđe napuštenoj djeci u krajnjem siromaštvu. O svemu su izvijestile tadašnju vrhovnu predstojnicu majku Julijanu Franulović, koja je upravo bila u kanonskom pohodu u Latinskoj Americi, a tad se nalazila u Argentini. Majka Julijana odlučila je preuzeti djelo, uz blagoslov naše majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetog Isusa Petković. Ona joj je poslije u Rimu rekla: „Ne brinite se, kćeri moje, ako je to dom za djevojčice, Bog će providjeti.“ Te su se riječi pokazale proročima, jer Bog doista uzdržava to djelo od samih početaka pa sve do danas.

Tako je to malo Božje djelo procvjetalo usred pustinje. Naša je družba odlučila napustiti kliniku u Limi te se odlučila za rad u klinici u Callau i u domu za djevojčice. Sestre su dolazile svakodnevno od 1. do 24. ožujka 1963. godine da bi pripremile krevete, spavaonice, odjeću za djevojčice i prostore u kojima će boraviti djevojčice i redovnice. Taj su posao obavljale danju, a navečer su se vraćale u svoje zajednice.

Odgovornost za dom naše su sestre službeno i pravno preuzele 25. ožujka 1963. godine, uz preporuku i blagoslov kardinala Juana Landázurija Rickettsa, nadbiskupa Lime. Devet hrabrih redovnica iz Hrvatske, Argentine, Paragvaja i Čilea preuzele su ulogu majka tim djevojčicama u domu i ostavile su duboke tragove ljubavi. Živjele su s djevojčicama, u posve skromnim prostorijama, koje su bile tek za privremeni boravak. Malo-pomalo, uz pomoć dobročinitelja, izgradile su ogradu od cigle, donosile su vodu u bačvama i radile sve što je bilo potrebno, a trud im je bio ispunjen ljubavlju i pouzdanjem u Boga. Postupno su se gradili paviljoni za spavaonice, kapelica, kuhinja, blagovaonica...

Početcu su bili vrlo teški. Časne su sestre zajedno s djevojčicama u prvim godinama prosile uz cestu da bi osigurale hranu za više od stotinu djevojčica, kao i sredstva za izgradnju spremnika za pitku vodu, agregata za rasvjetu noću, za kapelu i drugo.

Kako su djevojčice rasle i napredovale u školovanju, došlo je vrijeme za otvaranje srednje škole. Obitelj Tonani-Camusso izgradila

Slična je životna priča i četrnaestogodišnje Lourdes, iz regije Cusca. Zbog teških životnih uvjeta, siromaštva i nasilja u obitelji, ona i njezina sestra Lidija primljene su u naš dom ove godine. U domu je i Suleyka, desetogodišnja djevojčica iz regije Ucayalija. Posvojila ju je medicinska sestra koja ju je pronašla neishranjenu, ali zbog vlastitih teških životnih okolnosti više joj nije mogla pružiti skrb. Po dolasku u dom Suleyka je bila povučena i nesigurna, ali danas se sve više uključuje u život zajednice, redovito izvršava školske obveze i s radošću sudjeluje u aktivnostima. Posebno ju je obradovala vijest da ima kumu iz Hrvatske. Yhandy, osmogodišnjakinja iz Cusca, odrasla je uz samohranu majku koja radi u praonici rublja. Zbog teške obiteljske situacije došla je u naš dom 2025. godine. U početku je teško podnosila odvojenost od majke, ali uza strpljenje i ljubav postupno se prilagodila. Danas je vrlo marljiva i odgovorna djevojčica.

Djevojčice su zahvalne za ono što se mnogima čini kao nešto posve obično: krevet, obrok, škola, prijateljstva. Najviše su zahvalne za to što su voljene, prihvaćene i zaštićene, što po tome vide da ih Bog nije zaboravio, nego da se za njih očinski skrbi. Svakog četvrtka navečer okupljamo se u našoj kapeli u klanjanju pred Presvetim, gdje u molitvi donosimo i nakane naših dobročinitelja. Mnoge naše bivše učenice danas su izvrsne stručnjakinje i brižne majke u svojim obiteljima. Duh zajedništva i obi-

teljske blizine, koji su ponijele iz doma, nastavljaju živjeti i prenositi ne samo u svojim obiteljima, nego i na radnom mjestu i gdje god djeluju u zajednici. Mnoge od njih postale su i dobročiniteljice doma, kao i naših misija u Yurinakiju.

Pučka kuhinja „Bl. Marija Propetog Isusa Petković“

Pučku smo kuhinju otvorile da bismo najsiromašnijima na našem području osigurale topli obrok. Naime, s vremenom su se oko našeg doma počele naseljavati obitelji, a bili su to vrlo teški dani, prožeti strahom od terorizma i sve jačeg siromaštva.

Upravo u tom razdoblju posjetila nas je organizacija „Tierra de Hombres“, iz Alzasa, u Francuskoj. Vidjeli su bolnu stvarnost obitelji koje su živjele u krajnjem siromaštvu, osobito djece, i željeli su i njima pomoći. Tako smo pozvale obitelji iz našeg okruženja koje su živjele u krajnjem siromaštvu, kao i one koje smo poznavale iz škole, osobito obitelji s vrlo slabom i pothranjenom djecom, ali i siromašne starije osobe, koje su često živjele same i bolesne. Na taj susret bili su pozvani svi koji su željeli postati dio pučke kuhinje. Služba je započela s jednom redovnicom odgovornom za kuhinju u prostoru nekadašnje spavaonice djevojčica. Postupno se kuhinja opremala uređajima i priborom, a majke su se organizirale u smjenama za pripremu obroka. U početku su četiri majke kuhale tijekom jednog tjedna, a zauzvrat su, osim ručka za svoje obitelji, dobivale i večeru, koju su nosile kući. Na početku je bilo više od 120 korisnika, uglavnom djece i starijih osoba. Danas ih je 90 – djece, mladih, odraslih i starijih osoba u krajnjem siromaštvu. Dobročinitelji iz organizacije „Tierra de Hombres“ i dalje nas vjerno i s velikom ljubavlju podupiru.

S vremenom su se poboljšavali uvjeti rada: nabavljene su stolice, ozvučenje za slušanje glazbe ili vijesti tijekom rada, a same korisnice izabrale su svoju predstavnicu za unutarnju organizaciju, poput rasporeda kuhanja i zajedničkih obveza, uključujući čišćenje vanjskih prostora kuhinje i dijela domskih vrtova.

Danas najsiromašniji, koji ne mogu plaćati, primaju besplatan doručak i ručak. U početku je sve bilo potpuno besplatno, a poslije su oni koji su mogli davali simboličan prinos, koji se koristi

za daljnje opremanje kuhinje i blagovaonice. Održavaju se i radionice s nutricionistom o svojstvima različitih namirnica, poput mahunarka, voća i povrća, te o pripremi uravnotežene prehrane. Zatim se organiziraju predavanja o higijeni, prevenciji i očuvanju zdravlja, kao i radionice osposobljavanja za rad – primjerice, šivanje, pletenje i razni ručni radovi. Osigurava se i školski pribor za sve učenike osnovne i srednje škole, kupuju se knjige i igre za najmlađe u njihovu kutku za igru dok majke kuhaju, te se pripremaju božićni darovi za djecu i njihove obitelji.

Trenutačno se skrbi za 50 djece, 16 mladih (učenika osnovne i srednje škole), četiri starije osobe te 22 žene koje se izmjenjuju u kuhinji. U svakoj smjeni kuhaju dvije majke tjedno.

Centar za tehničko-produktivno obrazovanje

Predadolescentice i adolescentice razvijaju svoje darove i vještine u radionicama stručnog osposobljavanja u okviru Centra za tehničko-produktivno obrazovanje. Programi obuhvaćaju informatiku i računalstvo, krojenje i šivanje, frizerstvo, rukovanje strojevima, pekarstvo i slastičarstvo te razne ručne radove. Sve aktivnosti popraćene su profesionalnom orijentacijom, koja djevojkama pomaže prepoznati vlastite sposobnosti i usmjeriti ih prema mogućem budućem zanimanju.

Uz vanjske učenike, sve djevojke iz doma koje pohađaju srednju školu sudjeluju u tim programima dva-tri puta tjedno, da bi uza završenu srednju školu stekle i službenu kvalifikaciju u jednoj od ponuđenih struka. Na taj način po povratku u svoje mjesto ili obitelj, a ako se ne odluče za daljnje studiranje, mogu odmah započeti s radom i samostalno se uključiti u svijet rada kao pekarice, slastičarke, frizerke, krojačice ili u drugim zanimanjima.

Dragi prijatelji misija i čitatelji *Radosne vijesti*, hvala vam što svojim molitvama i darovima sudjelujete u misijskom poslanju Crkve! Iako nas dijele oceani, u Kristu smo jedno srce i jedna duša. Neka nas Gospodin, po zagovoru bl. Marije Propetoga, učini misionarima ljubavi ondje gdje nas je Bog postavio: u obitelji, župi, školi, na radnom mjestu i u svakodnevnom životu!

TANZANIJA
– Don Nikola Sarić

Vjera i bogatstvo

Dragi prijatelji Radosne vijesti, hvaljen Isus i Marija!

Već pola godine nemamo ni kapi kiše u ovoj golemoj dolini Rift Valley, gdje se nalazimo. Sunce prži, zemlja puca od vrućih sunčanih zraka. Stoka plemena Masaja luđa po ovim sprženim površinama tražeći malo trave, ali je nema.

Stoka počinje ugibati od gladi, jedva se vuče od iznemoglosti, izgleda kao živi kostur. Mlijeka nema pa nema, a ako nešto ima, posisa telad da bi se održala na životu. Možete si zamisliti kako je masajskoj djeci bez mlijeka! Nadamo se Božjoj providnosti da bi nam uskoro pale kiše i tako donijele više radosti. U nekim drugim predjelima Tanzanije kiše pomalo padaju, ali to nije dovoljno da se korita rijeke napune vodom i donesu spas.

Naš advent podsjeća nas da ne gubimo nadu. Kao o onoj priči o djetetu i četiri adventske svijeće, kada gori samo jedna. Djetetu je bilo žao pa se pita tko je ugasio te svijeće. U očima su mu bile suze i strah. Čuje tih razgovor između svijeća. Prva svijeća kaže: „Ja sam mir i ne gorim više jer mira nema u svijetu. Iscrpljena sam, uništena i ugašena. Puno se govori o miru i donose rezolucije kako postići mir, ali mira nema pa nema. Umjesto mira oružje se nagomilava. Milijarde i milijarde eura ulaže se u naoružavanje za ubijanje i uništavanje infrastrukture. Ubija se čovjek, kojeg je Bog stvorio na svoju sliku i priliku. Ugašena sam jer nema smisla da gorim kada čovjek ne podržava moj plamen da ljudi žive u miru i slozi.“ Druga joj svijeća kaže: „Da, tako je, draga moja prijateljice. Eto, vidiš ni ja nemam snage da održavam svoj plamen. Čovječanstvo je izgubilo kompas – udaljava se od

Božjih načela. Udaljava se od svoga Boga stvoritelja. Izokrenulo je moralne Božje istine. Ne zaziva se ime Božje. Konci između čovjeka i Boga prekinuti su, rastrgani. Vjere je sve manje i manje. Ja sam iznemogla i istrošena i zato se gasim. Ne zato da ne želim svijetliti, nego se Božja stvorenja udaljuju od istinske vjere. Ugašena sam od bolova i ne gorim više.“ Treća joj kaže: „Vidiš, i ja sam gorjela. U ona dobra stara vremena bilo je više ljubavi i povezanosti. Moje je ime ljubav. Nema je više. Ljudi hrle k materijalnom bogatstvu da bogatstva imaju sve više i više. Čovjek se otuđuje od brata čovjeka samo da mu ne pomogne, jer njemu treba sve više i više. Ne vidi svoga brata u potrebi. To je tako kada čovjek izgubi ljubav za drugoga koji je u nevolji. Isus nas uči da sreća nije u nagomilavanju bogatstva, nego u dijeljenju s drugima onoga što imamo. Kada egoizam prevlada altruizam, što možemo očekivati u takvoj situaciji nego otuđivanje od bližnjega – drugoga.“ Dijete gleda četvrtu svijeću, koja gori i nije se ugasila. „Znam, dijete moje, oči tvoje pune su suza zato što su se druge svijeće ugasile, ali ja još gorim. Ti i ja budimo ujedinjeni. Uzmi me i zapali druge svijeće koje su se ugasile! Jer nije sve propalo. Vidjet ćeš, kad se opet upale, opet će biti mira, vjere i ljubavi.“

Dragi prijatelji Radosne vijesti, to nam donosi naš Isus iz Betlehemske štalice svojim rođenjem. Zadaća svih nas je širiti mir, vjeru i ljubav, jer posjedujemo nadu, koju nam je donio Isus Krist. To nas drži i to nam daje snagu i jakost, jer vjerujemo u bolje sutra. Hvala ti, Isuse, što si s nama naš Emanuel i u nama! Jedino ti sa svojim Duhom možeš promijeniti ovaj svijet po nama.

Ovom prigodom zahvaljujemo svima u uredništvu Radosne vijesti u Zagrebu i Sarajevu, kao i nepreglednu mnoštvu prijatelja i dobročinitelja. Hvala za sve vaše molitve i milodare! Od sveg srca svima čestitamo sretan Božić i božićne blagdane, kao i sretnu i blagoslovljenu novu, 2026. godinu!

Vaši odani misionari don Nikola Sarić i don Dražan Klapež

Intervju s vlč. Markom Jukićem: GLAS NADE IZ SRCA PERUA

Vlč. Marko Jukić, misionar u Peruu, nedavno je, zajedno s mons. Balvanovićem, odlikovan Medaljom časti za izniman pridonos društvenomu, karitativnomu i duhovnomu životu te zemlje. U ovom razgovoru otkriva nam lice Crkve u kojoj djeluje, a koja je puna nade, koja ne gasne na ulicama Lime i u dalekim Andama.

? U misije ste otišli 30. kolovoza 2015. godine kao naš najmlađi misionar. Danas, s odmakom od jednog desetljeća, kako biste nam predstavili svoje misijsko djelovanje i promjene koje ste doživjeli?

! Dragi prijatelji i podupiratelji misija, pozdravljam vas riječima Kristova naloga: „Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.“ (Mk 16, 15) To nije samo zapovijed za nekoćinu odabranih, već poziv utkan u naše krštenje. Ja sam u radosti svoje- ga svećeničkog zvanja stigao u Peru prije nešto više od deset godina. Istina je, vrijeme leti; više nisam onaj najmlađi misionar po godinama, ali žar poslanja ostaje nepromijenjen. Moj rad je, u svojoj biti, rad same Crkve. Zajedno s mons. Dragom Balvanovićem, učeći od njega i radeći s njime, radimo za dobro svakog čovjeka i za spasenje svih, osobito onih koji su se udaljili od Gospodina. Osobno sam oduvijek shvaćao svećeništvo kao hod u poslušnosti i vjernosti – biti „drugi Krist“ ondje gdje su potrebe najveće. Moja svakodnevica mozaik je različitih služba. Uz katehetsku formaciju vjeroučitelja, koji su stupovi naših zajednica, vrlo je intenzivan socijalno-karitativni

rad. Osnovali smo karitas, koji bdije nad najugroženijima u pučkim kuhinjama i raspodjelom lijekova onima koji si ne mogu priuštiti ni osnovnu zdravstvenu skrb. Osim toga radim na crkvenom sudu nadbiskupije te predajem na teološkom fakultetu, a ujedno i studiram. No srce mojeg rada susret je s čovjekom.

Manjak svećenika golem je problem; nalazimo se u stalnu postupku „prve evangelizacije“ onih koji za Krista nisu dobro čuli ili su ga zaboravili te u borbi za duše koje su u potrazi za smislom otišle u razne sekte. Sve što radimo limitirano je sredstvima koja dobijemo i ljudstvom koje imamo. Stoga smo vječno zahvalni na svakom daru, pomoći i molitvi iz domovine.

? Vaša služba obuhvaća i brigu za hrvatsko iseljništvo. Kako pastoralna skrb konkretno pridonosi očuvanju hrvatskog identiteta i vjerske tradicije među mladim naraštajima u tako daleku svijetu?

! Naš je pastoralni rad ovdje specifičan i slojevit. Dok služim peruanskoj Crkvi u Nadbiskupiji Lima i drugim biskupijama i vikarijatima gdje pomažemo, istovremeno nosim odgovornost za naše hrvatske iseljenike širom Južne Amerike. Zadužen sam za čak jedanaest zemalja i svake

godine nastojim posjetiti barem dvije, da bih našim ljudima prenio poruku nade. Vjerska tradicija dio je našega nacionalnog koda – Hrvat se tijekom povijesti uvijek prepoznavao po molitvi i odanosti Crkvi.

Kod mladih naraštaja, koji su već treći ili četvrti naraštaj iseljenika, radimo na buđenju tog identiteta. Raduje nas što se i Republika Hrvatska snažnije nego ikada uključila u projekte koji pomažu našim sunarodnjacima da ne zaborave tko su i odakle potječu. Naš je cilj pokazati im da domovina nije samo daleka zemlja na karti, već živa zajednica, koja ih čeka i cijeni. Duhovna je skrb pritom ključna, jer vjera je ona nit koja nas povezuje s predcima i daje nam snagu da u tuđini ostanemo svoji.

? S kojim se duhovnim i kulturnim izazovima najčešće susrećete? Peru je zemlja bogate, ali i kompleksne tradicije...

! Najveći duhovni izazov je, bez sumnje, nerazmjer između broja vjernika i broja onih koji su spremni na potpunu žrtvu u svećeničkome ili redovničkom pozivu. Žetva je velika, a radnika je, uistinu, malo. Kulturno gledano, susrećemo se s običajima koji su duboko ukorijenjeni u narodnu svijest, ali su ponekad u suprotnosti s kršćanskim

moralnim naukom. To je posebno vidljivo u poimanju braka i obiteljskih vrijednosti. Peruanska kultura predivna je u svojoj pobožnosti, ali je i ranjena praznovjerjem i socijalnim nepravdama. Naš je zadatak strpljivo pročišćavati te običaje svjetlom evanđelja, ne gazeći ono što je u narodu plemenito, već mu dajući puninu u Kristu.

Često spominjete radost sakramenata. Kako misijsko iskustvo obogaćuje vaš osobni doživljaj svećeništva?

Teško je pronaći prave riječi za taj osjećaj. U misijama svećeništvo živim u njegovoj „sirovoj“ i najčišćoj formi. Svaki dan nova je prigoda za potpuno darivanje. Posebnu radost nalazim u podjeljivanju sakramenata – slavimo stotine krštenja, krizma i bolesničkih pomazanja godišnje. Postoje mnogi dani kada podijelim i šest sakramenata, jer imamo posebne ovlasti za krizmanje onih koji ulaze u Crkvu kao odrasli. Vidjeti radost na licu čovjeka koji u svojem materijalnom siromaštvu primi Krista u pričesti ili osjeti olakšanje u ispovijedi, za mene je najveća radost. To je iskustvo koje me uči da svećenik nije službenik, nego otac i pastir, koji miriše po svojim ovcama.

Spomenuli ste papu Lava XIV. i njegov misionarski rad u Peru. Kako njegov primjer oblikuje vašu viziju služenja najugroženijima?

Sveti otac Lav XIV. uistinu je posebna osoba naše suvremene Crkve. Njegov životni put – od župnog vikara, župnika, sudskog vikara, provincijala, generala, misionara, profesora, odgajatelja, vizitatora, apostolskog upravitelja, biskupa, kurijskog kardinala pa sve do vrhovnog svećenika – svjedoči o duboku poznavanju svakog sloja crkvenog bića. On je u Peru ostavio neizbrisiv trag, posebno jačanjem karitasa. On nije samo govorio o siromasima, on je s njima živio. Njegova poniznost i blagost, koju sam imao milost prepoznati u kratkim susretima, trajna su mi inspiracija. Kad se pojavio na balkonu kao Papa, plakao sam od radosti. Znao sam da na čelu Crkve stoji čovjek koji razumije žrtvu misionara, značenje mira i nade te vapaj siromaha. Njegov rad potiče nas da se sva-

kodnevno trošimo za dobro drugoga, bez zadržke.

Koliko duboko siromaštvo utječe na obitelj i djecu u zajednicama u kojima djelujete? Što Crkva čini na tom planu?

Siromaštvo u Peru nije samo nedostatak novca; to je nedostatak mogućnosti. Ono razara obitelji, jer roditelji često moraju raditi daleko od kuće, ostavljajući djecu samu. Državnih škola nema dovoljno, a privatne su nedostupne većini. To djecu gura u krug ekstremna siromaštva i beznađa. Zato Crkva nastupa kao majka i učiteljica. Mi ne samo da propovijedamo, nego i gradimo. Plaćamo školovanje djece, osiguravamo im hranu i kršćansku formaciju. Cilj nam je dati im alat – obrazovanje i vjeru – da bi sami mogli promijeniti svoju budućnost. Svako dijete koje spasiš od ulice jedna je mala pobjeda za kraljevstvo Božje.

Što vas siromasi uče o vjeri? Kažu da su oni najbolji teolozi.

Apsolutno! Knjige su važne, ali susret s trpećim čovjekom teologiji daje „meso“. U patnji malog čovjeka nalazimo trpećeg Krista. Ti ljudi, koji često nemaju ništa, posjeduju snagu nade koja je nama u Europi ponekada neshvatljiva. Oni me uče nesebičnosti. Često će osoba koja ima samo jedan obrok taj obrok podijeliti s vama ili s nekime tko ima još manje. To je živo evanđelje. Njihova vjera nije intelektualna konstrukcija, nego potpuno pouzdanje u Božju providnost.

Koja je važnost molitve u vašem životu i imate li omiljenu molitvu koja vas krijepi u teškim trenucima?

Bez molitve svećenik je osuđen na propast. On može biti dobar socijalni radnik, ali ne može biti pastir. Molitva je hrana duši i kisik, bez kojeg svećeništvo vene. Uza svetu euharistiju, koja je središte mog dana u molitvi, najdraža mi je Krunica Blažene Djevice Marije. Gospa je u misijama sveprisutna: ona nas vodi k svomemu Sinu i štiti nas kao naša Majka. Također volim čitati živote svetaca. Oni su mi poput „starije braće“, koja su već prošla put kojim mi sada kročimo. Njihovi primjeri daju mi novu dimenziju, napose u trenucima umora.

Koji je vaš omiljeni biblijski citat i zašto ste ga odabrali za svoje geslo?

Moje mladomisničko geslo je iz *Poslanice Filipljanima*: „Meni je živjeti Krist.“ (Fil 1, 21) To je snažna pavlovska izjava, koja opisuje moj život. Krist nije samo dio mog dana – on je središte, smisao, izvor snage i jedini cilj. Kad se nađem pred nerješivim problemima, samo se predam njemu, znajući da je on onaj koji vodi ovu lađu. Ja sam samo veslač.

Koji svetac vam je najbliži kao uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

Teško je izdvojiti samo jednog. Utječem se posebno našoj Blaženoj Djevici Mariji – Majci Crkve i svomemu zaštitniku, sv. Marku. Zatim sv. Jeronimu, sv. Filipu Neriju, sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću i sv. Ruži Lirskoj. Ali posebno mjesto u mojem srcu i na mojem radnom stolu i nastojanjima zauzima blaženi kardinal Alojzije Stepinac. Njegova nepokolebljivost i pastirska ljubav prema svom narodu i Crkvi daju mi snagu ustrajati i u najtežim danima.

Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

Dragi čitatelji *Radosne vijesti*, vi ste pluća naših misija. Dok misionari na terenu služe kao „ruke“ Crkve, vi ste oni koji tu istu Crkvu održavaju na životu svojim molitvama i ljubavlju. Želim vam na srce staviti jednu misao: misije ne počinju na drugom kontinentu, one počinju u vašem srcu. Danas je svijet gladan, ne samo kruha, nego i nade, pozornosti i Boga. Nemojte dopustiti da vas zahvati ravnodušnost, ta bolest modernog doba. Gledajte oko sebe očima Krista. Pomozite onomu tko je pokraj vas, u vašoj župi ili susjedstvu, a onda otvorite srce i za one koji su daleko. Sjetite se da svaki vaš dar, ma kako malen bio, negdje postaje obrok za gladnoga, lijek za bolesnika ili krov za obitelj. No, više od svega, budite svjedoci radosti. Kršćanin koji ne zrači radošću poput je svjetiljke bez ulja. Neka vaš život bude RADOSNA VIJEST za svakoga koga sretnete. Mi ovdje, pod južnim nebom, molimo za vas i molimo Božji blagoslov za sve vas, vjerujući da smo u Kristu svi jedna velika obitelj. Neka vas čuva dobri Bog!

Pomolimo se da nam molitva uz riječ Božju bude hrana za život i izvor nade u našim zajednicama, pomažući nam izgraditi Crkvu koja će biti bratska i misionarska.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Tek što smo ušli u novu godinu u ozračju otajstva utjelovljenja Sina Božjega, Riječi koja je postala Tijelom, Sveti Otac potiče nas da se s njime združimo u molitvi kao vodilji za cijelu godinu. To je na tragu Nedjelje Božje riječi, koju je papa Franjo ustanovio 2020. godine.

Dvije nam se stvari ovdje stavljaju pred oči – molitva i Božja riječ. U molitvi stojimo pred Bogom u istini, a riječ je Božja svjetiljka našoj nozi i svjetlo našoj stazi, kako čitamo u *Psalmu* 119, 105. U tom svjetlu i pod tim Božjim reflektorima prepoznajemo da korake valja ostavljati i korake valja poduzimati u svojim životnim brigama, zauzetostima, teškoćama i radostima.

O tome nam ljepše piše u predgovoru tek izašle *Biblije* u prijevodu na današnji hrvatski standardni jezik zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša, koji ističe: „Drugi vatikanski sabor, u svojoj Dognatskoj konstituciji o božanskoj objavi Dei Verbum, podsjeća nas na temeljni cilj prenošenja Božje objave sadržane u Svetom pismu: 'kako bi sav svijet slušajući navještaj spasenja uzvjerovao, u vjeri se nadao i u nadi ljubio' (br. 1). Ovim snažnim riječima Crkva nas poziva da objavljenu Božju riječ ne promatramo samo kao povijesni dokument

ili književno remek-djelo, nego kao životvornu Riječ koja ima moć progovoriti svakom čovjeku u svakom vremenu. Svetopisamski tekst nije puki zapis prošlosti, već nepresušni izvor milosti i nadahnuća za život u vjeri, nadi i ljubavi prema Bogu i bližnjemu.“

Potom nadbiskup Kutleša ističe važnost Božje riječi u povijesti hrvatskog naroda te piše: „Ne može se dovoljno naglasiti značaj Svetoga pisma u povijesti hrvatskoga naroda. Od trenutka prihvatanja kršćanstva, prije gotovo 1400 godina, ono je imalo ključnu ulogu u oblikovanju naše kulture, jezika i nacionalnog identiteta ostavljajući neizbrisiv trag na razvoju pismenosti i književnosti u Hrvatskoj. Svetopisamski tekstovi ne samo da su duhovno oblikovali vjernike, nego su imali i širu odgojnu vrijednost. Mnogi su naraštaji Hrvata iz njih crpili praktičnu mudrost i nadahnuće za svakodnevni život. Time se potvrđuju riječi svetog Pavla apostola: 'Sve Pismo, bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje, odgajanje u pravednosti' (2 Tim 3,16), podsjećajući nas na preobražajnu snagu Riječi Božje. Božja riječ nije samo univerzalna i neprolazna, nego je u svakom vremenu živa i djelotvorna (usp. Heb 4,12).

U tom duhu, ovo izdanje Biblije nastavlja dugu i bogatu tradiciju, pružajući nam priliku da se još dublje ukorijenimo u vjeri naših predaka i otvorimo se djelovanju Božje riječi u našem vremenu.

Posebna nam je radost i izvor dubokog veselja što se ovaj prijevod Biblije objavljuje u iznimno značajnoj prigodi jubilarne Svete godine 2025., godine milosti i duhovne obnove za cijelu Crkvu. Ova objava dolazi i u svjetlu obilježavanja 1100. godišnjice krunjenja prvog hrvatskog kralja Tomislava na Duvanjskom polju. Taj povijesni trenutak predstavlja početke naše državnosti i kršćanske baštine. Spoj tih dvaju velikih jubileja – univerzalne duhovne proslave i nacionalnog povijesnog sjećanja – poziva nas na zahvalnost Bogu za darove vjere, identiteta i kulturne baštine koje smo primili tijekom stoljeća. Ovaj prijevod Svetoga pisma tako postaje ne samo svjedočanstvo vjernosti Božjoj riječi, već i simbol trajnog poziva na produbljivanje naše vjere i zajedništva u Kristu koji je izvor nade i snage za naš narod i cijelu Crkvu.“

S tog vidika združujemo se u molitvi sa Svetim Ocem i njegovom željom da Crkva bude bratska i misionarska, nošena istom vjerom i ljubavlju, da se svi ljudi spase.

Kap vina za kap vode

I ove godine organizirana je misijska akcija znakovita naziva – *Kap vina za kap vode*. Novac od te plemenite akcije namijenjen je za kopanje bunara za pitku vodu. Sudjelovali su župe Bročanskog dekanata (župe Čerin i Čitluk te nekoliko donatora iz župa Međugorje, Humac, Gradnići i Tepčić) kao i pojedine vinarije. Prikupljeno je ukupno 1015 litara vina i 70 litara lozovače. Kažu vrijedni Hercegovci, koji su darovali vino i sudjelovali u toj plemenitoj akciji, da je urod bio nešto slabiji, ali da je kvaliteta vina odlična, u što će se uvjeriti svi kad ga budu kušali.

Koordinator misijske akcije neumoran je i vjeran prijatelj misija

Franjo Stojić, iz Mostarskog Cerna, uz pomoć Srećka Buljana te brojnih drugih prijatelja misija. Fra Velimir Bagavac, župnik Župe Čerin, i fra Danko Perutina, župnik Župe Čitluk, pozvali su vjernike da podrže tu akciju, kojom se omogućuje pitka voda u misijskim zemljama u Africi, gdje je to velik problem. Po pitku vodu ide se i nekoliko kilometara, a po nju idu uglavnom žene i djeca, jer muški rade u polju da osiguraju ručak za taj dan. Činjenica da na selu uglavnom nema vode ni električne energije znači da se hrana i voda ne mogu dugo čuvati te da se sve u dva-tri dana mora upotrijebiti.

Jedan bunar pitke vode olakšava život cijelomu selu, a njegova je cijena oko 5000 eura. Stoga je ta akcija pokazatelj ljudske i vjerničke dobrote. Bez te dobrote i milosrdnih djela naša vjera postaje teoretska, hladna i bez života. Neka Gospodin svima koji su sudjelovali na bilo koji način u toj misijskoj akciji udijeli potrebne darove, snagu i još bolji urod naredne godine te blagoslovi sva njihova nastojanja!

PMD BiH

Dana 2. prosinca 2025. godine učenici osnovne škole, opće gimnazije i srednje medicinske škole Katoličkoga školskog centra „Sv. Josip“, zajedno s pedagoginjom Snježanom Toskić i psihologinjom Anom Martinović, posjetili su Misijsku središ-

skih misijskih djela Bosne i Hercegovine. Povod posjetu bilo je uručivanje učeničkog dara najpotrebitijima u misijama. Tradicionalno, kao i svake prethodne godine, za Dan kruha (13. listopada) učenici su prikupljali novčana sredstva od prodaje slastica, peciva i mnogih drugih dobara koja

Suosjećajnost - bitna karika odrastanja

njicu u BiH. On-dje su ih srdačno dočekali i ugo-stili djelatnica s. Davorka Šarić i mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papin-

su pripremili zajedno sa svojim najbližima. Mons. Tunjić na kraju je zahvalio svim učenicima, njihovim roditeljima, djelatnicima i upravi Centra na sudjelovanju i pokazivanju blizine prema svojim vršnjacima u misijama i aktivnostima Misijske središnjice. Naglasio je suosjećajnost kao bitnu osobinu u razvoju mladih ljudi te ih potaknuo na zahvalnost prema obitelji, KSC-u i društvu te svima koji im omogućuju dobre uvjete rada, odrastanja i života, za razliku od njihovih vršnjaka u misijskim zemljama, koji sve to, nažalost, nemaju.

Snježana Toskić, pedagoginja

Humanitarna prodajna izložba

U sklopu „Tropletovih“ dana kulture – *Vjera, baština, identitet* u Galeriji kraljice Katarine Hrvatskog doma hercega Stjepana Kosače u Mostaru održana je humanitarna prodajna izložba likovnih radova. Organizatori su Hrvatska kulturna zajednica „Troplet“ i Srednja škola likovnih umjetnosti Gabrijela Jurkića, a autori izloženih radova učenici su i nastavnici te škole. Otvaranje izložbe priređeno je 3. prosinca 2025. godine. Povod za izložbu bio je obilježavanje 600. obljetnice rođenja

kraljice Katarine i proslava 30 godina postojanja Srednje škole likovnih umjetnosti Gabrijela Jurkića u Mostaru. Stoga je i prigodna tema izložbe bila *Život i doba kraljice Katarine*. Humanitarna svrha izložbe bila je prodajom prikupiti novčana sredstva kojima bi se pomogao rad redovnica služavaka Malog Isusa koje misijski djeluju u Haitiju, među kojima je i s. Ana Uložnik, iz Rame. Nastavnici i učenici Srednje škole Gabrijela Jurkića izradili su pedesetak umjetničkih radova, koji su bili ponuđeni

na prodaju. Posebnu zahvalnost za služuje umirovljeni profesor Marinko Jovanović, koji je donirao dvije vrijedne slike. Naravno, milosrđe su iskazali i svi dobri ljudi koji su svojim dolaskom, a posebno kupovinom umjetničkih djela podržali tu plemenitu akciju. Također to možemo reći i za glazbenu umjetnicu Luciju Zovko, koja je dodatno oplemenila akciju. Prodajom likovnih djela prikupljeno je 4370 maraka, a cjelokupan iznos dostavljen je Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela BiH – Misijskoj središnjici u Sarajevu.

HKZ „Troplet“

Izložba i advent uz oca Gabrića

Izložba je postavljena u organizaciji Zaklade „Otac Ante Gabrić“ i podršku Župe Svih svetih u Đakovu, s ciljem upoznavanja javnosti s duhovnom veličinom sluge Božjega Ante Gabrića. Otvorenju izložbe nazočio je i vicepostulator kauze o. Ante Gabrića o. Mirko Nikolić, koji je tog dana u Župi Svih svetih na nedjeljnim misama govorio o ocu Gabriću.

Izložbu je organizirala Zaklada „Otac Ante Gabrić“, a o njoj je govorila Marina Vrečko, jedna od predstavnica Zaklade. Zaklada je volonterska i njezini članovi i dalje nastoje hodati stazama oca Ante Gabrića brinući se za potrebite i kod kuće i u misijama.

Dosad je izložba predstavljena u Dubrovniku, Korčuli, Blatu, Šibeniku,

Solinu, Metkoviću te u Indiji – u Kol-kati, Bošontiju i Gosabi, a potom i u Travniku. Njezino putovanje nastaviti će se i u drugim gradovima Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Izložba putuje kao tih svjedok živa svjetla koje je o. Gabrić unosio u srca ljudi i poticaj je svima da budemo nositelji svjetla u svijetu, koji žudi za mirom.

Izložba u Đakovu ostala je otvorena do 10. siječnja 2026. godine, da bi što više ljudi moglo doći na susret s likom i djelom našega poznatog misionara i osjetiti živu Božju radost, koja i danas po njegovu životu i služenju sjaji među nama.

Zaklada Ota Ante Gabrić

Foto: Andrej Car

U dvorani Župe Svih svetih u Đakovu 7. prosinca 2025. svečano je otvorena izložba *Tamo gdje palme cvatu* fotografa Zvonimira Atletića. Posjetitelji su mogli razgledati seriju iznimno vrijednih i sugestivnih fotografija, nastalih prije više od četrdeset godina, a u kojima autor bilježi djelovanje o. Ante Gabrića, najvećega hrvatskog misionara 20. stoljeća, te život njegovih vjernika u misijskim postajama na obalama Gangesa, u Zapadnom Bengal.

Milosrdna ljubav osvaja svijet

U subotu 29. studenoga 2025. sestra Samuela Vilenica, misionarka u Argentini, i s. M. Hijacinta Matanović, vjeroučiteljica u Sisku, posjetile su Župu sv. Martina biskupa u Martinskoj Vesi, gdje su se susrele s pripravicima za sakramente prve pričesti i potvrde.

Na susretu s vjeroučenicima sestra Samuela predstavila je misijsko djelovanje sestara milosrdnica u Argentini tijekom 90 godina. Navela je nekoliko humanitarnih akcija u kojima su sestre pomogle građanima Dock Suda, u predgrađu Buenos Airesa. Vjeroučenike se najviše dojmila priča o petogodišnjem dječaku koji je spavao na okrenutoj kanti od boje, jer nije imao krevet u kući. Zahvaljujući dobročini-

teljima, sestre su uspjele nabaviti krevet za malenog dječaka. Radost zbog novog kreveta bila je neizmjerljiva!

Sestra Samuela potaknula je vjeroučenike da mole za misionare i misionarke, ali i za svoje vršnjake koji su potrebiti ljubavi i milosrđa svih nas. Pred kraj susreta vjeroučenici su napisali misijske poruke i obećali moliti za najpotrebitije ljude diljem svijeta, a napose u Argentini. Zahvaljujući otvorenosti župnika vlč. Ivice Šimunovića, sestra Samuela zorno je misijskog poslanja Crkve posijala i u Župi sv. Martina te sve prisutne pozvala da i oni budu misionari. Sljedeći dan, u nedjelju, s. Samuela zahvalila je za podršku i konkretnu materijalnu pomoć tijekom cijele godine

vjernicima Župe uzvišenja Sv. križa u Sisku. Od novca koji su darovali vjernici za potrebite u Buenos Airesu kupljene su i darovane deke. Ostatak novca potrošen je za kupnju nepokvarljivih prehrambenih namirnica te kreveta.

Sestre milosrdnice u Argentini pomažu potrebitima zahvaljujući velikoj podršci mnogih dobročinitelja. Sisački vjernici dio su rijeke milosrdne ljubavi koja se razlijeva sve do Kućice svetog Vinka Paulskoga u Argentini.

S. M. Hijacinta Matanović

Podsjetnik za 2026. godinu

Ne zaboravimo da djecu oblikujemo mi odrasli svojim primjerom. Stoga je naše duhovno, ali i materijalno djelovanje model uz koji djeca odrastaju i odgajaju se za odgovorne ljude, osjetljive za one koji su u potrebi. S tim ciljem pripremili smo nove materijale za animaciju obilježavanja Djela svetog djetinjstva. Knjižica koju smo

pripremili želi biti vodič kroz cijelu godinu. U njoj ćete naći poticajne kateheze, kratke misijske priče, primjere svetaca, prijedloge za molitvu i različite projekte koje možete provoditi sami ili zajedno s drugima. Sve su to jednostavni koraci koji, kad se čine s ljubavlju, postaju velika djela pred Bogom. Neka vas na tom putu nadahnjuje misao velike misionarke svete Majke Terezije: „Ne možemo svi činiti velika djela, ali možemo činiti mala djela s velikom ljubavlju.“ Krenimo zajedno ovim putem misij-

skog prijateljstva – putem na kojem djeca pomažu djeci i zajedno grade svijet koji odražava Božju nježnost i brigu za svakog čovjeka. Posjetite www.misije.hr ili www.missio.ba za više informacija i javite nam se. Nitko nije premalen da bi učinio velike stvari, stoga pozivamo sve da s radošću prihvate izazov i radosno slijede aktivnosti iz mjeseca u mjesec, da bi 2026. godina bila ispunjena misijskim žarom, blagoslovom i ljubavlju.

PMD RH i BIH

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Misli na Novu godinu 1943.

Kurseong, 1. siječnja 1943.

Danas za mene počinje sveta i velika godina, godina moga svećeničkog ređenja. Jutros sam se kod razmatranja zamislio malo u to, no ljudski je razum tako malen, kad se radi o ovim božanskim stvarima.

Drugi Krist... I to još u misijama, gdje tisuće čekaju baš na mene. Gospodine, koga si ovo izabrao? Zar ne poznaš moju bijedu i slabost? „Dosta

ti je moja milost!“ Oh, da, Ti ćeš biti uza me, čega da se bojim?! Veselo i velikodušno naprijed i kroz ovu godinu, no sveto i sabrano, jer ovo je sveta godina.

Jako me utješila pomisao na tolike molitve koje će se za mene uzdizati k Božjem prijestolju, ne samo u domovini, već i ovdje u Indiji, Australiji i Americi. Molit će

toliki naši prijatelji i dobročinitelji. Gospodine, pomози mi, budi uza me! Nebeska Majko moja, u Tvoje majčinske ruke se predajem, Ti me dovedi priprava i sveta k uzvišenom oltaru svoga Sina!

A i Mala Terezija sigurno me ne će zaboraviti. Ona se toliko molila za svećenike, pa će se i mene sjetiti, ona, naša draga zaštitnica misija i Bošontija.

(Iz dnevnika oca Gabrića)

Problemi nakon poplave

Morapai, 17. siječnja 1971.

Prošlogodišnje poplave sve su nam ovdje uništile. Treba se nekako pobrinuti za prehranu stanovništva. Ja sam se dao na ekonomiju. Kako ljudi općenito imaju malo zemlje, obrađuju tuđu zemlju! Ja sam iz Calcutte doveo dobru pasminu svinja, tzv. *Yorkshire*. Rastu kao ludi, pa su se ljudi oduševili, čak i hindui, koji nikada prije ne bi ni pomislili na svinje. U godinu dana se te životinje utove do 150 kilograma.

Obišao sam i neke magazine za hranu i pšenicu u kalkutskoj luci, i tamo sam od dobrih ljudi dobio zabačene i pokvarene hrane nekoliko kamiona, pa smo to razdijelili među one koji imaju svinje.

Dosta je muke i trke, no to je, uistinu, velika pomoć siromasima. I

nije to tek dijeljenje milostinje, već prigoda da i sami rade i nešto zarade.

Otac Demšar također je počeo s takvom akcijom u Khariju, a i otac Cukale će uskoro početi u Kaurapukuru, gdje on već ima napredno peradarstvo.

Kako sam već pisao, ovdje su prilike teške, a još su teže pred nama. Posvuda ima i nemira. U ožujku ćemo imati izbore, no s dvadesetak raznih partija ne očekujemo puno dobra. Mi nastojimo da ljudima pomognemo raznim pomoćnim akcijama koliko god možemo. Popravit ćemo putove, nasipe, tako da barem slijedeća žetva riže bude bolja. No i sada smo mnogima pomogli da su barem neke dijelove zemlje opet za-

sadili rižom. To su niži predjeli, gdje ima nešto vode i u suho doba.

Mnoge su se kolibe srušile, pa i njih popravljamo. Baš danas završavamo pregled raznih sela. Dobio sam od AXFAM-a iz Engleske oko 60 000 novih dinara za popravak 300 kuća.

Prehrana djece lijepo napreduje. Ove godine imamo ih više od 22 000. I stara odijela smo razdijelili u stotinu sela. Nema tu opasnosti da se čovjek zalijeni. Evo, današnji dan, nedjelja, od rana jutra – ustao sam iza tri sata – pa do kasno u noć, kad sam se vratio kući, jedan posao za drugim se nizao. Nedjelje su dosta teške, no i pune sreće i radosti. Tri mise u tri sela, zatim ispovijedi, krštenja, pohodi bolesnika, pa sati lete

kao vile. I zanimljivo: čovjek se ne umori, a i na glad se zaboravi. Danas nekako je bilo i malo previše trke, pa sam jeo tek kad sam se vratio kući. Zapravo sam sjeo da jedem, kad mi dođe vijest da je moj stari prijatelj Nirmol na umoru. Sad su putovi suhi – to su dakako kozje staze! – i ja na bicikl, pa sam stigao na vrijeme da pripremim Nirmola za daleki put. Koja sreća u našem svećeničkom životu: onaj zadnji zahvalni pogled duše na rastanku s ovim svijetom.

Toga dana pošao je sa mnom u sela mladi angloindijski skolastik iz Calcutte. Ime mu je Patrick. To je gradsko dijete, pa nikada nije bio po tim barama. Rano smo ostavili Morapai. On u cipelama. Poslije desetak minuta valjalo je već kroz kanal, pa onda kroz duboko blato. Cipele, da-

kako, na rame, zasući hlače, pa gazi. A kako se on rodio pod sretnom zvijezdom, mrvičak je zaokruženog oblika, pa sirotica debeljko ide sve dublje i dublje u blato: i on, a dakako, i njegove hlače. Tad sam si ja pomislio: ipak je dobro biti suhi dalmatinski bakalar! No on je bio jako sretan što je vidio barem kako izgledaju misijska putovanja. Ali ipak mi reče: „To bi bilo dosta jedanput na mjesec!“ A ja njemu: „Lipi moj, ja ti ovako gazim tridesetak godina, pa se i na te male žrtve čovjek nauči!“ Poslao sam ga, ipak, iz tog prvog sela natrag u Morapai, jer sam vidio da mu je zbilja bilo dosta.

Ova su nam sela najviše nastradala.

Škole su nam počele. I škole i dva sirotišta su nam puna puncata.

Mnogo nas stoji odgoj mladeži, no bez toga nema budućnosti misije, pa zbilja žrtvujemo sve što možemo za to. Iz Morapaija sam poslao kojih dvadesetak mladića i djevojaka na više nauke, jer tu imamo tek do šestog razreda. Dvije su djevojke stupile u novicijat sestara svete Ane, dok jedan dečko stupa u naš novicijat, a drugi se pripravlja za naš novicijat ili za salezijance ili za vanjske svećenike.

Sad sam ostao sam u Morapaiju. Župa mi je podijeljena u dvije: Morapai i Kolyanpur. Nekoliko sela otišlo je u tu novu župu, gdje je župnikom imenovan otac Stanko Porderžaj, Slovenac. Uza sve to i meni je još ostalo dosta posla i briga...

(Pisano provincijalu ocu Antunu Fostaču, DI)

Mons. Juraj Jerneiĉ

U ponedjeljak 22. prosinca 2025. godine u Zagrebu je u 72. godini života i 45. godini svećeništva, nakon kratke i teške bolesti, preminuo mons. Juraj Jerneiĉ.

Već s 14 godina znao je da će poći svećeniĉkim putem, jer nedjelju ne može zamisliti bez oltara, a smisao svojega svećeniĉkog zvanja posebno vidi u susretu s ljudima. Veliku ljubav imao je prema glazbi te je izrađivao orgulje. Prve orgulje darovao je za kapelu sv. Marka Križevĉanina u Donjoj Šemnici, druge Źupi sv. Franje Ksaverskoga u Viduševcu, treće crkvi hrvatskih muĉenika na Udbini, a ĉetvrte i posljednje crkvi sv. Ivana Pavla II. u Poznanovcu.

„Bile su mu povjerene mnoge odgovorne sluŹbe, a on je u svojoj nutrini bio usmjeren prema jednoj jedinoj toĉki: prema Kristu i njegovoj Crkvi. Bio je svećenik koji nije birao lakše putove, nego je prihvaćao sluŹbe koje su traŹile odgovornost, povjerenje i Źrtvu“, istaknuo je zagrebaĉki nadbiskup DraŹen Kutleša na sprovodnoj misi i ispraćaju mons. Jerneiĉa.

Mons. Juraj Jerneiĉ roĉen je 14. kolovoza 1954. u Krapini, od oca Antuna i majke Danice, roĉene Dlesk. Za đakona ga je 8. prosinca 1980. godine zareĉio kardinal Franjo Kuhariĉ, a po njegovim je rukama 28. lipnja 1981. zareĉen i za svećenika. SluŹio je u Źupama Presvetog Trojstva u Zagrebu – Preĉko, navještenja BDM u Velikoj Gorici, sv. Franje Ksaverskoga u Viduševcu, a kasnije i u Źupi Ranjenog Isusa u Maloj Solini te u Źupi Odra.

Od 1998. do 2002. bio je ekonom Zagrebaĉke nadbiskupije, a od 2002. do 2008. ravnatelj nadbiskupijske Ustanove za uzdrŹavanje klera i drugih crkvenih sluŹbenika. Od 2004. godine bio je i upravitelj Svećeniĉkog doma sv. Josipa na Kaptolu. Od 2009. do 2022. godine, mons. Jerneiĉ bio je ravnatelj Papinskih misijskih djela u Zagrebaĉkoj nadbiskupiji, ĉlan Prezbiterskog vijeća Zagrebaĉke nadbiskupije (2010. – 2025.), predsjednik Caritasa Zagrebaĉke nadbiskupije (2012. – 2021.), ĉlan Druge sinode Zagrebaĉke nadbiskupije, predsjednik Upravnog vijeća Caritasa (2012. – 2021.) te predsjednik Nadzornog vijeća Caritasa (od 2021.).

Ĉesto je isticao da smo svi pozvani biti misionari – u vlastitim obiteljima, u susjedstvu, u Źupnoj zajednici, na radnom mjestu, pa sve do misijskih poslanja širom svijeta, uvijek oslonjeni na Isusove rijeĉi upućene apostolima: „Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svemu stvorenu.“

„Svatko od nas treba pronaći svoju ulogu u Crkvi po svojim talentima i sposobnostima. Svatko je od nas jedinstven i upravo je ta naša jedinstvenost i naša jedinstvena uloga u Crkvi. Petar, Pavao, Andrija, Ivan, Augustin, Franjo, Majka Terezija... Toliko razliĉitosti na jednom mjestu, a Crkva sve to objedinjuje u svojem krilu! Kada naše ruke postanu Kristove ruke i kada naša usta postanu Kristova usta, tad se dogaĉa promjena svijeta. Vi ste, dragi misijski suradnici, pozvani upravo to biti i to postati – pretoĉeno evanđelje u konkretne plodove!“ (Mons. Juraj Jerneiĉ)

Preporučujemo mons. Jerneiĉa u vaše molitve. Neka ga milosrdni Bog primi u svoje kraljevstvo, obasja svjetlom svoga lica i pridruŹi zboru svetih i anđela! Neka njegova vjera, predanost i ljubav prema misijama budu poticaj i nama da ustrajno Źivimo i svjedoĉimo evanđelje!

ZA MISIJE I MISIONARE:

Dragica Radić 500 KM * Vlač. Vinko Radić 1.000 EUR * Marija Rezo 20 KM * N. N. 300 KM * Borislava Kamšigovska-Sarić 5 KM * Ivan Sarić 10 KM * Siniša Skočibušić 100 KM * Ljubica Jelić 460 KM * Mate Majić 40 KM * „Elikir“ d.o.o., Vesna Bakula 300 KM * Anto Jurić 30 KM * Stojan Bošnjak 50 KM * Zrinka Drmić 50 KM * N. N., Banja Luka 100 EUR * N. N., Banja Luka 70 KM + 24 KM * Angela Tomić 50 KM * Jozo Hrkać 50 KM * Dragica Bevanda 30 KM * Branko Kutleša 120 KM * Župa sv. Ivana apostola i evanđeliste, Mostar 470 KM * HKM Braeside 5.060 KM * Župa Preobraženja Gospodina 150 KM * Župa Žalosne Gospe, Cardak 100 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Srednja Slatina 70 KM * Jordan Rovis 10 EUR * Vlač. Jordan Rovis 90 EUR * Mladenka Bekavac 500 EUR * Goran Čavar 100 EUR * Župa Gospe van Grada, Šibenik 25 EUR * Elektro-Motori d.o.o. 50 EUR * Net d.o.o. 200 EUR * Grandis d.o.o. 300 EUR * Župa Gospe van Grada, Šibenik 50 EUR * Termoproces d.o.o. 35 EUR * Biser Metal d.o.o. 50 EUR * Župa Sv. Ilara, Mlini 50 EUR * Župa Gospe van Grada, Šibenik 25 EUR * Biblijska i Molitvena grupa i Prijatelji 3800 EUR * Marinko Režić, «G.M.P.» 200 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Dragan Purišić 13.27 EUR * Lucijana Šantić 40 EUR * Harča Stjepan 5 EUR * Božena Mekinić 33 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Ivan Blažetić 50 EUR * Dejan Horvat 10 EUR * Kristijan Bubić 20 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Jasna Šimunić 10 EUR * Marija Grbeša 30 EUR * Branka Babić 15 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Tomkić Nikola 40 EUR * Željka Tukić 100 EUR * M. Mihaljević 2.65 EUR * Topić Branko 15 EUR * Župa Sv. Leopolda Bogdana Mandića 60 EUR * D. Gatare 8.63 EUR * Vjeran Ivošević Mirjana Ivošević 20 EUR * Hrvoje Cerovac 20 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Župa Sv. Jakoba Starijeg - Misijska Zajednica Sv. Male Terezije 1650 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelečić, Odra Sisačka-Odra 30 EUR * Mara Jurić-Kavelj 100 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Ana Trojnar 15 EUR * Vesna Varga 335 EUR * Anita Grgić 10 EUR * Marija Kosović 30 EUR * Ivana Josipović 15 EUR * Čorković Dragan 13.33 EUR * Marija Jungabel 50 EUR * Kamelija Matijašević 15 EUR * Dezeljin Bozoca 20 EUR * Radošević Gordana 16 EUR * Sestre Benediktinke - Samostan Sv. Nikole, Trogir 100 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Jasna Brkić Koši 10 EUR * Kostešić Marija Božo 13.27 EUR * Sestre Benediktinke - Samostan Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Marija Križek 13.27 EUR * N.N. 600 EUR * Hrvoje Cerovac 20 EUR * Martinović Matea 50 EUR * Zoran Arapović 20 EUR * Miroslav Blažan 6.64 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Damira Mendušić 6.64 EUR * Damira Mendušić 6.64 EUR * Vesna Librenjak 10 EUR * Irena Arlešić 30 EUR * Željka Vendić 30 EUR * Ivica Kevrić 100 EUR * Zorislava Balaž 25 EUR * Karlo Čukusić 100 EUR * Marija Vuletić 15 EUR * Mirko Cilibo 100 EUR * Marinko Matanović 10 EUR * Mihaela Picig 200 EUR * Horvat Slava Hlebina 100 EUR * Nikolina Vitko 10 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Tomislav Borovac 5 EUR * Sokol Milka 25 EUR * Dubravka Trgovac 10 EUR * Stela Dujmović 20 EUR * Luka Ercegović 15 EUR * Davor Begović 6.64 EUR * Zaklina Krulić 50 EUR * Zoran Novosel 15 EUR * Ivanka Grdan 15 EUR * Vesela Lakoš 10 EUR * Mirjana Blaiz 10 EUR * Elvira Visintin 15 EUR * Antonio Šiprak 10 EUR * Stanković Danijel 100 EUR * Luka Jurićev-Sudac 150 EUR * Obitelj Nikić Graz 40 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Nikolina Štimac Puž 10 EUR * Zvonko Marjanović 200 EUR * Nikolina Zajec 180 EUR * Katarina Žigrović 50 EUR * Maja Musa 15 EUR * Ordinacija opće medicine dr. Damir Dasović 150 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Ivana Šlezak 10 EUR * Brankica Vickov 40 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Miro Baković 1 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Ante Dender 10 EUR * Bajsić Saša 50 EUR * Nagy Ivana 20 EUR * Šimunac Marica 6.64 EUR * Zvonko Pleše 10 EUR * Ivica Bradara 19.91 EUR * Kata Sabelja 13.27 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Franjo Vrdoljak 30 EUR * Josip Antunović 100 EUR * Anica Josić 20 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Vatroslav Mihalj 13.27

EUR * Tomislav Drmić 10 EUR * Đurđa Kramar 10 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Željana Bobanović 20 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Edi Delić 10 EUR * Milan Šijan 50 EUR * Jelena Orešković 6.64 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Ivan Dukarić 100 EUR * Josip Glavaš 100 EUR * Vladimir Dinjar 100 EUR * Dragan Purišić 13.27 EUR * Ljubica Zvonik 10 EUR * Josip Antunović 100 EUR * Danka Brzica 10 EUR * Aleksandar Jazić 27.5 EUR * Ivana Šušnjara Sladić 20 EUR * Suzana Galić 20 EUR * Ljilja Jezidžić Kosić 20 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Matković Ante 10 EUR * Ilija Knežić 30 EUR * Jadranka Jelić 70 EUR * Kristijan Banić 40 EUR * Veseljko Kralj 20 EUR * Željana Bobanović 20 EUR * Ante Čović 70 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Marija Borčić 35 EUR * Klaudio Krajcar 60 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Jozo Matić 40 EUR * Tandaric Dubravko 50 EUR * Tomislav Borovac 9.5 EUR * B. Ante Ivas 1000 EUR * Dinko Herc 15 EUR * Stana Prskalo 19.91 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Marija Grbeša 30 EUR * Loti d.o.o. 150 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik 244.51 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I

NAJPO TREBITIJE:

Nada Rupčić 400 KM * Mile Kvesić 50 KM * Ivanka Čavar 50 KM * Anđa i Ivan Vrdoljak 50 KM * Jozo Vukoja 100 KM * Nikola Marković 100 KM * Harča Stjepan 5 EUR * Sandar Španić 40 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Veron Hrvojić 30 EUR * Miho Bošković 20 EUR * Stjepan Šoštarčić 150 EUR * Marica Vrtarić 6.64 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Darko Topalović 100 EUR * Zrinka Pulić 100 EUR * N.N. 25 EUR * Marijana Begić 100 EUR * Evelina Laković 200 EUR * Silvio Radman 20 EUR * Zubčić Zoja 13.27 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Tandaric Dubravko 112.86 EUR * Petanjak Pero 15 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Ivica Miškulin 100 EUR * Dezeljin Bozoca 20 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Lovorka Jelić 20 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Anja Zoričić 13.27 EUR * Đurđica Čiča 100 EUR * Vajdić Ljubica 20 EUR * Sandra Španić 30 EUR * Ivan Švabek 400 EUR * Tome Cvitanović 10 EUR * Kristijan Cvančiger 200 EUR * Dijana Miletić 50 EUR * Robert Janjiš 62 EUR * Branimir Dorotić 5 EUR * Branimir Dorotić 5 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 25 EUR * Dubravko Dujmčić 20 EUR * Golec Vinka 10 EUR * Nelica Validžić 40 EUR * Davor Tor 20 EUR * Ante Ljevar 50 EUR * A Butigan 5 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Ivana Mandić Anto Mandić 200 EUR * Lidija Petrač 10 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * Robert Janjiš 32.05 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA –

MISIJSKE KUTIJIJE:

„Bars“, Čitluk 633,70 KM + 106,91 EUR * „Market Vasilj“, Medugorje 228,45 KM + 92,65 EUR * Mršić Tomislav 50 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Karmelski samostan Majke Božje Remetske, Zagreb 400 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE

SVEČENIKA U MISIJAMA:

Dinka Antić 200 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Harča Stjepan 25 EUR * Janko Krznarević 133 EUR * Branimir Motočić 50 EUR * Josipa Skračić 70 EUR * Tomislav Bilić 10 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Nada Rupčić 450 KM * Jure Rupčić 1.000 KM * Ruža Nedić 100 KM * Dragana Lovrić 60 KM * Irena Šimić 30 KM * Ana Marija Lukenda Jovanović 30 KM * Iva i Marija Mišković 230 KM * Aneta Gotovac, studentica, Sarajevo 400 KM * Marinka Pavlović 50 KM * Ana Sušak 50 KM * Dijana Blažević 100 KM * Milica Krpan 50 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Vedran Slapničar 4.65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Marica Kamenečki 10 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26.54 EUR * Zora Aleksić 20 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Valentina Maček 50 EUR * Đurđica Čiča 100 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Ivan Balažević 40 EUR * Jozo Bjelanović 20 EUR * Milica Bunić 13.27 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Milena Obrovac 20 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Katica Oman 5 EUR *

Blagoje Kordić 20 EUR * Marčelić Josip 30 EUR * Autoprijevoznik Željko Glavina 300 EUR * Sannik d.o.o. 50 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Dragica Radić 500 KM * Mirjana Mikulić 200 KM * Dario Maradin 13.27 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Jularić Galić Ana 20 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Obrt, VI. Marijan Barić 70 EUR * Antonijeta Težak 25 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Ivana Krešo 100 EUR * Veron Hrvojić 30 EUR * Ana Jurišić 22 EUR * Mihael Popinjac 25 EUR * J. Zrno 3.98 EUR * Maja Duilo 100 EUR * Nikola Planinić 132.72 EUR * Mario Zrilić 76 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Kristijan Cvančiger 200 EUR * Danica Humek 5.3 EUR * Veron Hrvojić 30 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Anđa Mrvelj 13.27 EUR * OŠ Kman Kocunar 50 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6.64 EUR * Vesna Erdec 9.95 EUR * Mara Vukšić 25 EUR * Marko Klič 30 EUR * Ljuba Filipović 100 EUR * Božidar Horvat 7 EUR * Jelena Vurušić 100 EUR * Anđa Svoboda 6.64 EUR * Danica Kristić 13.27 EUR * DV Poletarac, Zagreb 100 EUR * Ivonne Sohal 38 EUR * Mario Zrilić 15 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Marijana Šimić Jovičić 100 EUR * Anica Tomas 50 EUR * Anka Lazar 30 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKOM ZEMLJAMA:

Josip Puljić 300 KM * Slavica Jukić 100 KM * Nada Rupčić 200 KM * Renata Šiljeg 20 KM * Franjo Stojić 91,50 KM + 3,20 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Petanjak Pero 12 EUR * Kata Galac 10 EUR * Jelena Vurušić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Župa Presvetog Srca Isusova, Studenci 15.400 EUR * Mara Jurić 50 KM * T. K. 30 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Đurđica Čiča 50 EUR * Stjepan Dunder 50 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Mile Miljko 600 EUR * Nicola i Zdravka Di Felician-tonio 300 EUR * Jelena Grgurović Perić 110 EUR * Snježana Mikec 13.5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3.98 EUR * Pamela Banovac 6.64 EUR * Anita Mikec 13.27 EUR * Barbara Gažić 10 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6.64 EUR * Zrinka Kelava 6.64 EUR * Tihana Marti-nović 2.65 EUR * Martina Oravec 15.93 EUR * Josip Spajić 6.64 EUR * A. Rimac 13.27 EUR * Damjanović Eva 13.27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Čurić Lucija 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Nada Rupčić 200 KM * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Domagoj Burić 100 EUR * Romano Tripalo 30 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 2000 EUR * Ružica Medvarić-Bračko 50 EUR * Marija Barić 2 EUR * Marija Bartošek 80 EUR * Marija Litrić 500 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Marija Bartošek 80 EUR * Valentina Volarić-Lufčić 50 EUR * Aleks Flego 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Vlatka Ivek 50 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Vi-kica Šalić 40 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Marica Laštro 100 EUR * Helena Cividini 20 EUR * Apriori d.o.o. 50 EUR * Marija Horvat 10 EUR * Donadić Marija 10 EUR * Ljiljana Lukač 13.27 EUR * Slavi-ca Bilandžić 13.27 EUR * Josip Oreč 33 EUR * Eko Veteran 60 EUR * Luka Banović 25 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Misijska skupina Župe Duha Svetoga, Slavonski Brod 600 EUR * Prijatelji Malog Isusa - Splitska provincija 2800 EUR * Balić Spomenka 50 EUR * Agneza Kovačić 130 EUR * Dragica Rusek 250 EUR * Marija Pištelek 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Krušćica – Vitez 600 KM * Mario Katić 20 EUR * Spomenka Bohaček 10 EUR * Dubravko Mijić 150 EUR + 100 EUR * Maja Čaprić 50 EUR * Misijska skupina Župe Duha Svetoga, Slavonski

Brod 700 EUR * Zuzana Redžović 8 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik 20 EUR * Eko Veteran 110 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Obitelj pok. Matana Sentića 1.000 KM * Biljana Mandić 50 KM * Božo Lončar 30 EUR * Preč. Matija Pavlaković 2 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Dragica Radić 1.000 KM * Ivana Juroš 50 KM * Anica Gavran 30 KM * Marija Budimir 20 KM * Slavica Barunčić 50 KM * Slavica Radić 100 KM * Milijana Glavinić 200 KM * Ivana Bjelopavlović 150 KM * „Femis“ d.o.o., Posušje 5.000 KM * T. K. 30 KM * Ivana Jozinović 100 KM * N. N. 1.950 KM * Branka Korica 50 EUR * Ivana Radoš 15 EUR * Lidija Kos 5 EUR * Ružica Sabljak Vuković 10 EUR * Anica Tomas 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Misijska skupina Župe Duha Svetoga, Slavonski Brod 700 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Hrvatska kulturna zajednica Tropolje, Mostar 4.370 KM * Branko Grgić 100 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Iva Vukas 5 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Ružica Sabljak Vuković 5 EUR * Gabrijela Balog 70 EUR * Katarina Ingula 600 EUR * Mato Josić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Vlado Šiško 100 KM * T. K. 30 KM * Adrijana Kajić 120 KM * Jasenska d.o.o. 1500 EUR * Pešut Biserka 10 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Sanja Krsnik 20 EUR * Valentin Žagar 30 EUR * Marija Kožljan 10 EUR * Josip Duilo 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Bruno Budimir 200 KM * Mirela i Nikola Papac 100 EUR * Marija Krešić 100 KM * Vesna Mohorović 10 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Stane Radulović 10 EUR * Erika Sarić 50 EUR * Marija Vuković 25

EUR * Maja Peraica 15 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Dario Časar 40 EUR * Mato Josić 30 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Marija Barić 2 EUR * Vladimir Soldo 100 EUR * Marija Daniela Krnić 300 EUR * D. Delić 40 EUR * Zdenko Buijger 200 EUR * Hlavka Pandurić Maja 100 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13.28 EUR * Hlavka Pandurić Maja 100 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Ilija Karaula 400 EUR * Ana Rajić 20 EUR + 70 EUR * Jelena Veličan 100 EUR * Tandarić Dubravko 20.9 EUR + 10 EUR * Hrvatska Redovnička Konferencija 100 EUR * Eva Buzolić 10 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župe Vrhbosanske nadbiskupije: Župa Prečisto Srce Marijino, Foča 240 KM * Župa Uznesenja BDM, Korače 350 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kulina 250 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Novo Selo 50 KM * Župa bl. Alojzija Stepinca, Orašje 1.000 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Prozor 3.460 KM * Župa Imena Marijina, Oštra Luka-Bok 755 KM * Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 3.170 KM * Župa sv. Leopolda Mandića, Brijesće 145 KM * Župa sv. Ane, Zabljak 510 KM * Župa sv. Ilije proroka, Turić 627 KM * Župa sv. Marka evanđelista 523 KM * Župa Imena Marijina, Gromiljak 1.150 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Brčko 570 KM * Župa sv. Alojzija Gonzage, Pećnik 510 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Zovik 648 KM * Župa Presvetog Srca Isusova – katedrala, Sarajevo 746 KM * Župa Uznesenja BDM, Haljinić 513 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Bijeljina 100 KM * Župa sv. Ane, Podkraj 200 KM * Župa sv. Roka, Prud 460 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Dobrinja 220 KM * Župa Uznesenja BDM, Komušina 210 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Uzdol 390 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Travnik 820 KM * Župa sv. Mihovila Arkandela, Kopanice 670 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Gorice 600 KM * Župa sv. Ilije Proroka, Novi Šeher 900 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kakanj-Zgošća 550 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Busovača 1.110 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Drienča 940 KM * Marija Miličević

200 KM * Marija Cikojević Klasić 13.27 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2.65 EUR * Tamara Šurina 10 EUR * Marija Miloloža Pandur 75 EUR * Mila Marković 15.93 EUR * Natko Blagojević 13.27 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * A. Butigan 5 EUR * Vesna Zadravec 20 EUR * Jelena Vurušić 30 EUR * Marlon Macanović 5.17 EUR

ZA AKCIJU „MASLINOVA GRANČICA – MOJ DAR ZA MISIJE“:

Župa Uznesenja BDM, Resnik 1885 EUR

ZA AKCIJU „UMJETNOST ZA AFRIKU“:

V.B. 10 EUR * Marijana Drinovac 50 EUR * Marko Mazanik 10 EUR * Kulauzović Svetlana 80 EUR * Antonela Čorak 50 EUR * Ivan Zmo 30 EUR * Nada Visković 20 EUR * Stiven Toš 650 EUR * Stiven Toš 400 EUR * Tihana Stejskal 10 EUR * Daliborka Knežević 10 EUR * Mađa Pinojčić 20 EUR * Blažević Irena 10 EUR * Tea Šafar 30 EUR * Mehkek Tomislav 20 EUR * Vlahović Samsarov Lidija 20 EUR * Tomislav Marević 100 EUR * Jakov Jaki Radošević 250 EUR * Ana Šrbac 100 EUR * Katarina Čašić 20 EUR * Gabrijela Gelo Palić 260 EUR * Saša Četković 20 EUR * Nica Dulaj 25 EUR * Martina Perić Šitum 10 EUR * Stjepan Lovasić 20 EUR * Nika Stanko 10 EUR * Josip Šutić 50 EUR * Andrijana Maslač 170 EUR * Ivica Šimić 22.2 EUR * Martina Miličević Pojatina 210 EUR * Juraj Fosin 100 EUR * Zvonimir Bičanić 350 EUR * Tonči Visković 150 EUR * Briana Morgan 50 EUR * Marijana Kutija 30 EUR * Ivo Jerić 700 EUR * Andrea Kuterovac 100 EUR * Miroslav Radanović 70 EUR * Dorijan Kadmen 10 EUR * Ljiljana Preradović 10 EUR * Leonard Mišak 150 EUR * Suzana Đurkan 20 EUR * Vedran Višnjić 15 EUR * Dubravka Andabaka 10 EUR * Karolina Cigula Božićević 250 EUR * Karolina Cigula Božićević 260 EUR * Ana Nevečrel 150 EUR * Klaudija Jonjić 20 EUR * Josip Šutić 500 EUR * Samer & Co. Shipping d.o.o. 350 EUR * Patrick Franolić 25 EUR * V.B. 10 EUR * Andrijana Bišćanić 150 EUR * N.N. 450.05 EUR * Ines Strbačko 30 EUR * Željko Batinić 10 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Maja Čaprić 35 EUR * Stjepan Topić 13 EUR * Luky d.o.o. 50 EUR

MISIJSKA KRIŽALJKA – SIJEČANJ 2026.

	Darovao Isusu smirnu	Kućni dubinomer (pomorstvo)	Karikaturist Miroslav Gerenčer	Zakon šutnje u južnoj Italiji	Hrvatski atletičar Koščak	Antonio Nuić	Sredstvo za pranje posuda	... kao ljubav	Britanski glumac, Tom	Magareće revanje	Poglavar eparhije (množ.)	Mariofil Soldo	Profesionalni životni poziv
Sveta tri kralja (6. siječnja)												Kalij Tovljenje	
Germanško plema								Ekip. sport iz Rusije Junač. spjev					
Talijan-ska glumica Sophia						Darovao Isusu zlato Viljevac							
Bog i Stvoritelj							Glas pilića Ivan Cankar			Bez iznimke Kamenjar			
Ante Nazor			Tona Godine života		Rimski 6 Ptica trkačica			Slovačka kruna Tur. plemić				Jug Afrička zvijer	
Zidana kuća									Koturaljke Andrija Nikić				
Aleksandar odmilja				Opća tatifa Iznos			Darovao Isusu tamjan Taksa						
Grub, naprasit, žestok										Vrsta vrbe			

Rješenja iz prošlog broja: DRINSKE MUČENICE, LUCIJA, LORETSKA

RADOŠT NOVOG DANA

Darovan nam je novi dan. Dan u kojem imamo bezbroj mogućnosti činiti dobro.

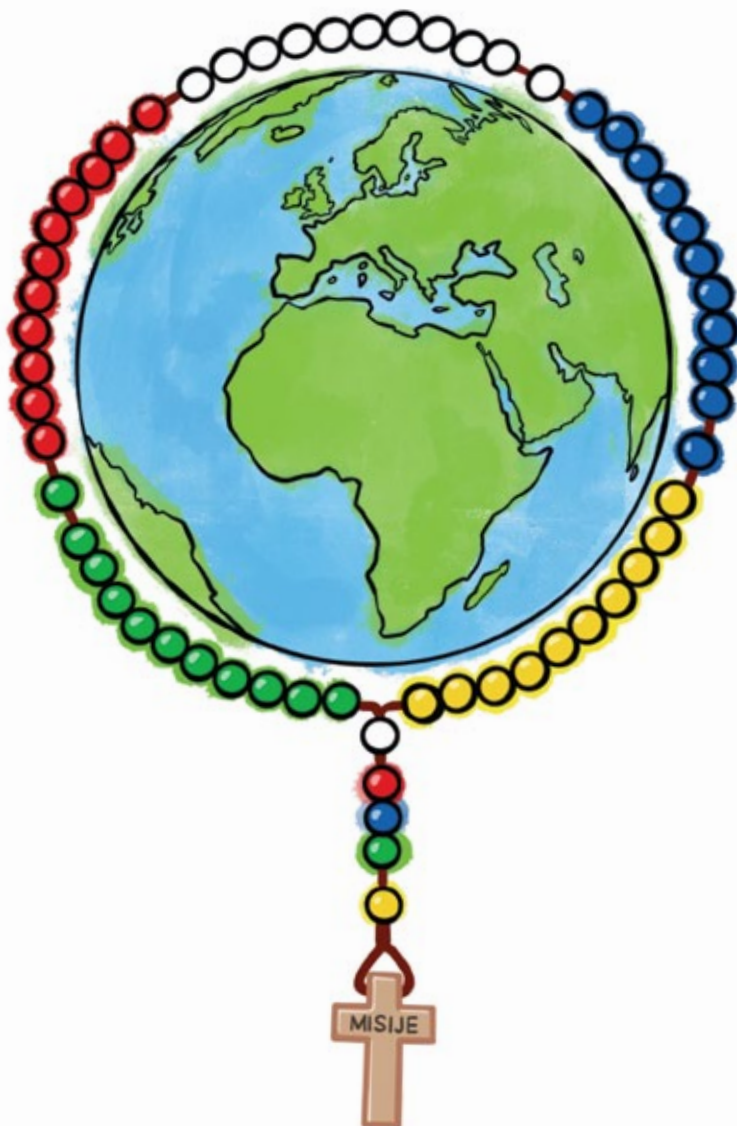
Pomolimo se za naše misionare i misionarke i njihovo poslanje!

Molimo jedni za druge da bismo se više trudili svojim životom i djelovanjem svima koje susretnemo donositi mir i dobro, baš poput naših misionara!

Vrijeme je da više razmišljamo u množini i brinemo se jedni o drugima.

Svi smo odgovorni za svijet u kojem živimo, a to nekako najčešće zaboravimo.

Otvorimo oči da bismo u svakom čovjeku mogli prepoznati Krista i ići mu ususret te da bismo širili mir i radost, što jedino Gospodin može dati.

MOLITVA ZA MISIJE

Gospodine Isuse,
podaj puninu svojeg života
svim misionarima u svijetu!
Oni su darovani za dobro drugih u tvojoj Crkvi,
na svim kontinentima.
Daj da budu uvijek radosni u svojem darivanju,
neumorni u svojem služenju
i velikodušni u svojoj žrtvi,
da njihov primjer potiče i druga srca
da poslušaju i slijede tvoj poziv!
Amen.